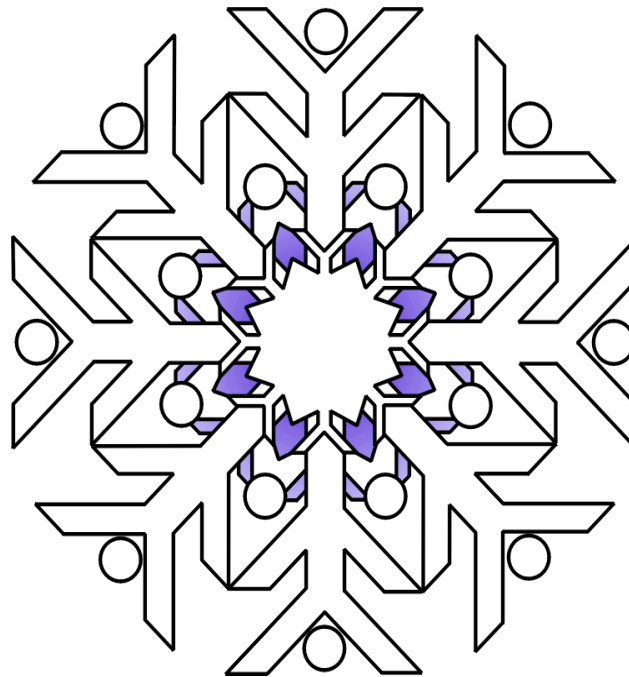

HEIJASTE

1/2002 15.3.2002

18. vuosikerta

Irtonumero 4,00 €

<i>Kalevi Eklöf</i>	Puheenjohtajan kynästä.....	3
<i>Seppo Kanerva</i>	Keskiväliolentojen viesti vuodelta 1943	5
<i>Ritva Niemeläinen</i>	Missä hän asuu?.....	12
<i>Tapio Talvitie</i>	Tiede ja talous Urantialla.....	13
<i>Rauni Välikangas</i>	Nyky-yhteiskunnasta.....	17
<i>Martti Vanninen</i>	Arkkitehtoniset sfäärit. Osa 3: Paikallisuniversumi	18
<i>Eija Seppänen</i>	Enkelihoido ja serafipalvelu. Osa 3	23

HEIJASTE**Julkaisija:** Suomen Urantia-seura r.y.**Päätoimittaja**

Martti Vanninen
 Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO
 Puh. (09) 809 2160
martti.vanninen@kolumbus.fi

Toimitussihteeri

Leena Kari
 Pohj. Hesperiank. 37 B 44, 00260 HELSINKI
 Puh. (09) 445 883
leena.kari@megabaud.fi

Toimittajat

Maija Heikkilä
 Kallioharjuntie 8
 00930 HELSINKI
 Puh. (09) 323 4147

Seppo Kanerva
 Runeberginkatu 54a A 5
 00260 HELSINKI
 Puh. (09) 496 561
 040 524 3795
seppo.kanerva@kolumbus.fi

Jouni Nurmi
 Laivalahdenk. 15 A 17
 00810 HELSINKI
 Puh. (09) 755 5070

Tapio Talvitie
 Kuurinkuja 3, 02750
 ESPOO
 Puh. (09) 505 4845
tapio.talvitie@kolumbus.fi

Heijaste on Suomen Urantia-seura r.y:n julkaisu, jonka toimittaa seuran julkaisukomitea. Heijasteessa julkaistaan *Urantia-kirjan* aihepiiriin liittyviä **kirjoituksia** ja keskustelupuheenvuoroja. Heijaste toimii myös seuran tiedotus- ja ilmoituslehtenä. Heijaste ei ota vastaan **mainoksia**. Myöskään muita kuin seuran omia **ilmoituksia** ei pääsääntöisesti julkaista, mutta tapauskohtaisesti voi asiasta neuvotella päätoimittajan kanssa.

Toimitus pidättää oikeuden tekstien kielellisiin korjauksiin. Mahdollisista sisältömuutoksista neuvotellaan kirjoittajan kanssa. Kirjoituksista ei makseta palkkiota. Suorat lainaukset *Urantia-kirjasta* tulee merkitä *Urantia-kirja/Hakemisto* -teoksessa tai *Urantia-kirjan* tietokoneversiossa käytettyä merkintätapaa noudattaen; esimerkiksi [2002:6] tarkoittaa sivun 2002 kuudetta kokonaista tekstikappaletta. Toimitus voi suostua julkaisemaan kirjoituksen nimimerkillä vain poikkeustapauksessa.

Kaikki Heijasteessa esitetyt tulkinnat *Urantia-kirjasta*, mielipiteet ja päätelmät ovat kirjoittajien omia eivätkä välttämättä edusta Urantia-säätiön, Kansainvälisen Urantia-yhdistyksen tai Suomen Urantia-seura r.y:n kantaa.

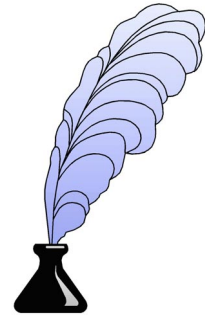
Lehteen tarkoitettu aineisto voidaan osoittaa päätoimittajalle tai toimitussihteerille. Tilaukset, peruutukset tai osoitteenmuutokset osoitetaan toimittaja Seppo Kanervalle.

Heijaste on Suomen Urantia-seuran jäsenlehti, mutta se on kenen tahansa tilattavissa. Vuosikertaus (kalenterivuosi / neljä numeroa) maksaa 15 euroa, irtonumero 4 euroa. Tilaus astuu voimaan, kun tilausmaksu on maksettu Suomen Urantia-seuran pankkitilille: **Nordea 142730-102126**. Pankkisiirtolomakkeeseen tulee merkitä **tilaajan nimi ja osoite**.

Pyydämme lähettämään numeroon 2/2002 tarkoitettun aineiston toimitukselle 15.5.2002 mennessä.

Suomen Urantia-seura r.y.	PL 212, 00101 Helsinki Sähköposti: <i>urantia-seura@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.fi</i>
Urantia-säätiön Suomen-toimisto	Luhtikyläntie 712, 16300 ORIMATTILA Puhelin ja faksi: (03) 777 8191 Sähköposti: <i>urantia-saatio@urantia.fi</i> Verkkosivu: <i>http://www.urantia.org</i>
• Suomen Urantia-seuran yleinen pankkitili: (lahjoitukset, Heijasteen tilausmaksut)	Nordea 142730-102126
• Suomen Urantia-seuran käännösrachasto: (lahjoitukset vironkielistä käännöstä varten; keräysluvan numero: OKU 139A)	Nordea 142730-102399
• Urantia-säätiön pankkitili Suomessa (lahjoitukset):	Sampo 800012-70160873

Puheenjohtajan kynästä

Tämänkertaiset talvipäivät 2002 pidettiin luonnonkauniin Siikaniemen kurssikeskuksen tiloissa Kutajärvellä. Kurssikeskuksen luonnonläheinen sijainti ja mukavat huonetilat tarjosivat erinomaiset puitteet onnistuneelle tapahtumalle. Koulutuskomitean ja esitelmätoimijoiden yhteistyönä oli saatu mielenkiintoinen ja kuulijoita innoittava ohjelma. Osallistujia oli ajankohta huomioiden ja edelliseen kesäpäivätapahtumaan verraten jopa yllättävän runsaasti. Vaikka tilaisuuden teemana olikin **Urantialainen myrskyvaroitus**, jäi tapahtuma keskustelujen sekä runsaan ja aktiivisen pienryhmätöiminnan johdosta mieleen lämminhenkisenä yhdessäolotilaisuutena kannustaen jatkuvaan toimintaan ja sen edelleen kehittämiseen.

Mielenkiintoisten alustusten siivittämänä käytiin runsaita keskusteluja ja puheenvuoroja koskettaen yhteiskunnan ja perhe-elämän nykytilaa. Myös seuramme toiminta sai oman huomionsa, samoin jäsenten aktiivisuus erilaisissa yhteyksissä kuten sanomalehtikirjoittelussa, lukijapalstoilla ja nuorisotyöskentelyn parissa. Useassa puheenvuorossa kiinnittyi myös huomio jäsenkuntamme ikääntymiseen ja sen keski-ään uhkaavaan nousuun. Tässä yhteydessä todettiin myös kovin vähäinen nuorison osuus ja sen mahdollinen vaikutus toimintaan. Toisaalta on huomattava seuramme jäsenmäärän tasainen mutta hidaskasvu sen yltäessä nyt 70 jäsenen määrään. Tämä jäsenluku saavutettiin talvipäivien kestäessä, kun hallitus kokouksessaan hyväksyi neljän uuden hakijan jäsenyyden. Onnea uusille jäsenille ja tervetuloa mukaan toimintaan!

Oman huomionsa sai jopa useamman eri esitelmän jälkeisessä pienryhmäkeskustelussa esiin tullut ja mediassakin palstatilaa saanut kotien (koulun) tilanne. Oheisena lainaus eräästä päivälehdestä: ”Vanhemmuus on ihan hukassa. Pelätään maineen menoa, jos lapsen ongelmiin yritetään tarttua. Erot ja päihdeongelmat kaatavat pahan olon kouluun. –

Alakoulun rehtori pääkaupunkiseudulta.” Toinen esimerkki: ”Huuhaa-tietosuojat sulkevat sosiaali- ja terveysihmisten suut niin, ettei ongelmiin pääse tarttumaan heti. Lapset kaipaavat kuuntelijaa, isällistä tai äidillistä tukijaa. Rooli istuu reksille, mutta kaikkien ei ehdi millään mukaan. – Yläkoulun rehtori Keski-Suomesta.”

Edellä olevat lainaukset kuvaavat omalta osaltaan tilannetta. Yhteiskunnan yhä kasvavalla muutosnopeudella ja elintapojen muutoksella on myös oma hintansa ja vaikutuksensa tapahtumiin, joista myös *Urantia-kirjassa* mainitaan: *Nykyisenä teollisuuden ja kaupunkielämän aikakautena avioliittoinstituutio kehittyy uusien taloudellisten suuntaavien mukana. Perhe-elämä on käynyt aina vain kallimmaksi, sillä lapsista, jotka ennen olivat eräs varallisuuserä, on tullut taloudellisia rasitteita. Mutta itse sivilisaation tulevaisuuden varmuus on yhä sen varassa, että kulloinkin sukupolvi haluaa tehdä sijoituksen seuraavan ja sitä seuraavien sukupolvien hyvinvoinnin hyväksi. Ja jokainen yritys siirtää vanhemmille kuuluva vastuu valtion tai kirkon niskoille on sivilisaation menestystä ja edistymistä ajatellen osoittautuva tuboisaksi teokseksi.* [941:8]

On myös hyvä muistaa, että nykyiset kasvatus-, käyttäytymis- ja opetusnormit ja -tavat ovat pitkän, rönsyilevän ja monivaiheisen kehityksen tulosta. Ja näissäkin asioissa tapahtuu ylilyöntejä paikallisten olosuhteiden ja kulttuurin vaikuttaessa menetelmiin ja tuloksiin, varsinkin kun nykyisten tehokkuus- ja kulttuurin ihanteista on saattanut muodostua joidenkin yksilöiden ihanteiden perusta. Myös perintöaineet ja henkilökohtaiset ominaisuudet ovat vaikutustekijöinä mukana jo hamasta menneisyydestä lähtien: *Eskimolapset menestyvät ilman suurempaa kuritusta ja nuhdetta yksinkertaisesti siitä syystä, että he ovat luonnostaan säyryisiä pikku eläimiä. Sekä punaisten että keltaisten ihmisten lapset ovat miltei yhtä säyryisiä. Mutta andiittista perintöainesta omaavien rotujen keskuudessa lapset eivät ole yhtä levollisia. Niinpä nämä enemmän mielikuvitusta ja*

seikkailumieltä omaavat nuoret tarvitsevatkin enemmän opetusta ja kurinpitoa. [941:2]

Edellä olevien, mediasta otettujen lainausten lisäksi on ehkä paikallaan vielä yksi lainaus:

”Suurin osa oppilaista voi kuitenkin hyvin: lapset ovat iloisia, aktiivisia ja elämänhaluisia pikkukansalaisia. – Alakoulun rehtori Itä-Suomesta”

Talvipäivien aikana käyty keskustelu aktivoi osallistujia myös ideoimaan seuran toimintaa asian tiimoilta. Eräs tällainen ehdotus oli ”Nuorisokomitea”. Voimassa olevien sääntöjemme mukaisesti seuran komiteat ovat joko sääntömääräisiä tai vuosikokouksessa muodostettuja ylimääräisiä komiteoita ja toimivat hallituksen alaisuudessa. Komiteassa tulee puheenjohtajan lisäksi olla vähintään kaksi ja enintään viisi jäsentä. Jäsenet valitaan vuosikokouksessa hallituksen esittämistä tai vuosikokouksessa asetetuista ehdokkaista yhden vuoden pituiseksi kaudeksi kerrallaan. Otamme mielellämme vastaan kommentteja asiaan tai mahdollisia ehdotuksia jäseniksi. Nämä voi toimittaa hallituksen jäsenille, sihteerille, allekirjoittaneelle tai koulutuskomitean puheenjohtajalle.

Käännösrintamalla tapahtumat jatkavat vakautta kasvuaan. Ruotsinkielinen käännös on valmis ja lienee piakkoin katseltavissa Internet-sivuilla, jonne se ensivaiheessa sijoitetaan. Siellä sen kieliasuun voi tutustua, ja jos on tarvetta korjauksiin, on sekin toimenpide kivottomammin toteutettavissa ennen teoksen varsinaista lopulliseen painoasuun saattamista. Myös liettuankielinen käännös on valmis, ja sekin lienee jonkin ajan kuluttua selailtavissa Internet-sivuilla mahdollisten virheiden ja kieliasun tutkimista ja mahdollista kommentointia varten. Eestinkieli- sen käännöksen lopputarkastus etenee määrätietoisesti. Tosin päätarkastajana toimivan henkilön leipätyö ja runsaat ylityöt saattavat aiheuttaa aikataulun venymistä. ”Tarkastustyö vaatii virkeää mieltä ja suurta tarkkaavaisuutta, eikä sitä tule suorittaa väsyneenä”, ilmoitti Eestin Urantia-seuran (Eesti Urantia Assotsiatsioon) puheenjohtaja äskettäisessä puhelinkeskustelussa. Hän ilmoitti myös olevansa tyytyväinen tehtyihin käännöskorjausesityksiin ja hyvään tarkastustyöhön. Heillä on myös uusi verkkosivunsa osoitteessa: www.urantia.ee . Onnea ete-

läiselle naapuriseurallemme! Web-sivuston kautta yhä useammalla on mahdollisuus tutustua kirjan opetuksiin.

Täällä koto-Suomessa on viidennen ilmoituksen opetuksia tuotu ihmisten saataville meille jo perinteisillä Hengen ja tiedon messuilla syksyllä sekä Minä Olen -näyttelyssä Finlandia-talossa helmikuun toisena viikonloppuna. Viimeksi mainittu tapahtuma on kasvanut huomattavasti viimevuotisesta sekä pinta-alaltaan että kävijämäärältään. Seuran yhteinen osasto säätiön toimiston kanssa sijaitsi pitkän käytävän päässä muutaman muun näyttelyosaston kanssa rauhallisessa paikassa ja mahdollisti kiinnostuneiden vierailun ja tutustumisen esittelyaineistoon. Myös muutama kirja ja ”CD-romppu” vaihtoivat omistajaa vieden näin ilmoituksen oppeja jälleen uusien lukijoiden ja kiinnostuneiden saataville. Uutena osallistumismuotona voidaan mainita syksyllä pidetyt Helsingin kirjamesset, missä meillä oli myös yhteinen osasto Urantia-säätiön Suomen-toimiston kanssa. Tämä ei ollut myyntimenestyksen kannalta huipputapahtuma mutta puoltaa paikkaansa hieman erilaisena tapahtumana sekä yleisilmeeltään että kävijöiden suhteen. Messuosastoa ohi kävellessään katselevien lisäksi oli myös kiinnostuneita, jotka usalsivat kyselläkin ja vaihtaa muutaman mielipiteenkin. Näiden asioiden miettiminen, omaksuminen ja hyväksyminen vaatii aikansa, varsinkin ensikertalaiselta. Saatujen kokemusten perusteella on jatkossakin tarkoitus osallistua näihin tapahtumiin. Se kyllä edellyttää entiseen tapaan vapaachtoisia päivystäjiä osastollemme. Mitä useamman kesken nämä päivystysvuorot voidaan jakaa, sitä vähemmän ne rasittavat kutakin, ja näin voimme edistää seuramme tätäkin toimintamuotoa.

Kiitos talkoohengestä ja uhraamastanne ajasta ja vaivasta kaikille päivystäjille, mukana olleille, osallistujille ja ideoijille sekä hyvää kevään jatkoa kaikille jäsenille ja lukijoille!

Kalevi Eklöf

Keskiväliolentojen viesti vuodelta 1943

Kaikkia niitä viestejä ja ohjeita ja kaikkea sitä kommunikointia, joka tapahtui keskiväliolentojen ja kontaktikomission välillä Urantia-lukuihin liittyen, ei ole sisällytetty *Urantia-kirjaan*, sillä ne eivät olleet osa varsinaista ilmoitusta. Kun kirja oli julkaistu, keskiväliolentoilta tuli käsky hävittää kaikki muu ilmoitusprosessiin liittynyt kirjallinen aineisto. Muistinvaraisesti tätä ihmistä korkeammalta tasolta peräisin olevaa aineistoa on silti säilynyt melkoisesti. Julkaistun muistinvaraisen aineiston lisäksi on säilynyt myös pieni määrä kirjallista aineistoa. En usko, että niiden säilyminen on ollut vahinko tai sattuma. Pikemminkin on todennäköistä, että niiden säilyminen on ollut tarkoituksellista. Säilyneissä viesteissä on äärimmäisen tärkeitä ohjeita esimerkiksi siitä, mitä on tehtävä *Urantia-kirjan* suojelemiseksi. Kirjallisessa muodossa säilyneistä viesteistä laajin ja monella tavalla merkittävä on seuraava vuonna 1943 vastaanotettu hätkähdyttäväksi – jopa järkyttäväksi – koettavissa oleva pitkäkökö kananotto:

VASTUU

Englantia puhuvien kansakuntien harteilla on täysi vastuu rauhan säilymisestä. Niillä oli vuoden 1915 jälkeen valta-asema, mutta ne eivät tiedostaneet eivätkä hyväksyneet vartiopalvelukutsuaan. Englanti ja Yhdysvallat suhtautuivat nuivasti ylevänä etuoikeutenaan avautuneeseen planetaariseen palvelutehtävään. Ne tahtoivat rauhaa, hyvinvointia ja kansallista turvallisuutta. Ne saivat laman, työttömyyden, turvattomuuden ja – kahdenkymmenen vuoden kulluttua – uuden sodan. Yrittäessään vältellä vastuu-

taan Yhdysvallat miljoonakertaisti koettelemustensa ja vastoinkäymistensä määrän.

Sotienvälisenä aikana ei tehty mitään kansakunnan lasten ja nuorten valmentamiseksi kantamaan edessä olevaa vastuuta, näyttämään oman osansa maailman edistymisessä, ja moni heistä kieltäytyi aikuistumasta. Miksi demokratia sotien välisenä aikana taantui näin nopeasti? Englannin, Ranskan ja Yhdysvaltain johtajat olivat lyhytnäköisiä. Monikaan ei kyennyt näkemään omia henkilökohtaisia etujaan pittemmälle. Toisinaan nuo miehet toimivat vastoin yleistä mielipidettä, mutta kun uudet miehet astuivat heidän tilalleen, hekin käyttäytyivät edellä kerrotulla vastuuttomalla tavalla. Johtajuudesta oli huutava pula, ja vapauteen suhtauduttiin yliolkaisesti. Mussolini¹, Hitler² ja Tojo³ aseistautuivat heidän silmiensä alla, mutta sitä ei otettu vakavasti. Demokratia oli haluton taistelemaan. Tiettyinä aikoina 5 000–25 000 miehen armeija olisi voinut ehkäistä tämän sodan. Demokratiat olivat haluttomia ja täysin järjestymättömiä. Ne vihasivat sotaa ja haikailivat rauhan perään. Mutta sujuisiko liikeyrityksen hoito tai edes kodin johtaminen noin lyhytnäköisesti? Demokratian pelkurimaiset johtajat ovat kääntäneet sivilisaation kellon 2 000 vuotta taaksepäin. Mutta meillä on tilaisuus lähteä liikkeelle alkupisteestä. Puolustettavaa demokratiaa on tällä hetkellä perin vähän, ja voimme rakentaa uuden maailmanjärjestyksen perustuksista lähtien. Meidän on kuitenkin hylättävä vastarinnasta kieltäytymisen periaate. Ette voi olla niin veljellisiä kuin haluaisitte sellaista veljeä kohtaan, joka ei ole veljellinen.

1 **Benito Mussolini** (1883–1945), Italian fasistihallituksen johtaja ja diktaattori, Il Duce 1922–1943; Pohjois-Italian neofasistihallituksen johtaja 1943–1945. Teloitettiin ilman oikeudenkäyntiä.

2 **Adolf Hitler** (1889–1945; alkujaan Adolf Schickelgruber), Saksan natsihallituksen johtaja, valtakunnankansleri, Führer vuodesta 1934. Saksa miehitti hänen johdollaan Reininmaan 1936, Itävallan 1938, Tšhekkoslovakian suudeettialueet 1939; hyökkäsi Puolaan 1.9.1939, mistä alkoi

toinen maailmansota. Solmi Neuvostoliiton kanssa hyökkäämättömyyssopimuksen 23.8.1939; hyökkäsi Neuvostoliittoon kesäkuussa 1941. Teki itsemurhan toukokuussa 1945.

3 **Hidaki Tojo** (1890–1956), Japanin sota- ja sisäministeri ja pääesikunnan päällikkö; Japanin sotilasdiktaattori. Aloitti sodan Yhdysvaltoja vastaan 7.12.1941. Tuomittiin sotarikollisena ja teloitettiin 1956.

VAPAAUS

Todellinen ongelma on tämä: Ihminen tahtoo vapautta, mutta vapautta, johon liittyy tasavertaisuus. Tasavertaisuutta ei kuitenkaan ole koskaan ollut olemassa. Vapaus on ihanne. Sitä ei ole olemassa.

Vapaus voi kuulua evoluutioon vain pakkokeinoin. Meidän on pakkokeinoin asetettava hillikkeitä. Asia on näin niin yksilön, yhteisön, valtion, kansakunnan kuin perheenkin kohdalla. Mitään järkeä ei ole sellaisessa vapauden opissa, joka myöntää kansalaisille oikeuden taistella demokratiaan kuuluvia vapauksia vastaan ja tuhota ne. Mitään rauhaa ei vallitse maailmassa, jos jollakulla on vapaus hävittää muiden kansojen vapaus ja suvereenisuus. Mikään kansakunta ei elä laittomuuden tasolla. Vapautta ruokkivat humaani vapaamielisyys ja kristinusko. Se, mikä yhden sukupolven mielestä on vapaamielisyyttä, on seuraavalle sukupolvelle konservatiivisuutta, vanhoillisuutta. Liberaalisuudesta on tullut dogmaattista ja demokratia on lakannut kasvamasta. Demokratia luopui yrityksestä pysyä teollisen edistyksen rinnalla. Itsehallinto on vähä vähältä tappamassa itsensä.

Vapauden on oltava aina sotaisaa, militanttia, ja sen tulee hävittää häikäilemättä sellainen, joka käy vapauden kimppuun, ja suhtautua suvaitsemattomasti seikkoihin, jotka ovat epädemokraattisia. Sananvapautta ei pidä myöntää niille, jotka haluavat hävittää sananvapauden. Vapauden käytössä olevia välineitä ei tule käyttää itsetuhoisesti. Sellaista vapautta ei tule olla, että saa demokratian äänestysvapauksien mukaisesti hävittää äänestysvapauden.

DEMOKRATIA

Demokratiaa ovat tänä päivänä hävittämässä ne, jotka haluavat **käyttää** demokratiaa omaksi **edukseksi**. Demokratia ei ole mikään kerho, johon liitytään ja jonka antamasta suojelusta nautitaan loputtomasti. Niin kauan kuin demokratian perusvapaudet säilyvät, se on demokratiaa.

Oikea näkemys demokratiasta on, että se on maantieteellinen kansanryhmä, jolla on yhteiset ihanteet. Sellainen, että sallitaan saksalaisten asua täällä Saksan kansalaisuutensa säilyttäen, on samaa kuin päästäisi sudet lampaiden sekaan. Viranhaltijoina tulee olla vain valtiotaidon kouluissa koulutettuja

kansalaisia. On aika ryhtyä kyseisten koulujen perustamiseen.

NATIONALISMI

Kansakunnat kärsivät voimaperäisestä industrialismista, teollistumisesta, ja yltyvästä nationalismista. Menneinä aikoina kansallismielisyys oli hyvä asia; se johdatti ihmiset yhteen yhteisen edun nimissä ja saattoi heidät laillisuuden ja edustuksellisen hallitustavan piiriin. Mutta kun yhteiskunnallisesta ihan-teesta tulee poliittinen dogmi, opinkappale, se alkaa häiritä maailman edistymistä. Nationalismista tulee isänmaallisuuden jäänne, johon ei kukaan eteenpäin katsova profeetta tohdi koskea.

Nationalismi ei ota lähteäkseen, sillä aikamme älyköt eivät ole käyneet sen kimppuun pyrkimättä sen hävittämiseen sen sijaan että he mieluummin yrittäisivät sen pelastamista saattamalla sen järjelliseen kontrolliin. Aikamme nationalismi on sukua polyteismille, monijumalaisuudelle. Kansakunnasta ja rodusta on tullut monien nykyihmisten pakanajumalia. Nyt on kuitenkin aika nationalismin väistyä monoteistisen kansainvälisyysperiaatteen tieltä. Kirkkojen tulee tehdä pesäero nationalismin suhteen.

KANSAINVÄLISYYS

Kansainvälisyyttä ei luoda valtio- tai puolustusso- pimuksin eikä myönnytyspolitiikalla yms. Sen saa aikaan aseiden voima. Se on ainoa tie, jota kulkien siviilisaatio voi seuraavien tuhannen vuoden ajan kehittyä. Kansainvälisten lainsäädäntäelinten tulee säätää kansainväliset lait, ja kansainvälisen oikeusistui- men tulee tulkita kyseisiä lakeja. Kansainvälisten poliisivoimien tulee valvoa kyseisten lakien noudatta- mista. Vähäväkisemmät kansakunnat tulee pakottaa kansainväliseen liittoon. New York ja Massachusetts pakottivat Rhode Islandin osaksi Yhdysvaltoja. Ja kohta Rhode Island oli ylpeä siitä, että se oli muka- na, ja tyytyväinen liittymisen mukana koituneista eduista ja turvallisuudesta.

Kristityillä maailmalla ei ole satoihin vuosiin ol- lut tilaisuutta pystyttää kansainvälistä hallitusta. So- sialismi, kommunismi ja muut yleismaailmalliset liik- keet ovat menettäneet vaikutusvaltansa. Nyt on saa- tettava voimaan pakkokeinoin turvautuva lailli-

suus, johon kuuluvat väistämättömät rangaistusseuraamukset lain rikkomisesta. Nationalismin jumala on käynyt demokratiaan kuuluvan vapauden ja kristinuskon kimppuun.

Nationalismi tuli loppunsa alkuun silloin, kun valtameren ylittäminen sujui kuudessa tunnissa, mutta viisumin saaminen kesti kuusi viikkoa. Up-piniskainen ja itseks nationalismi on pakotettava hyväksymään kansainvälisyys aivan kuten Etelävaltioiden konfедераatio pakotettiin pysymään liittovaltiossa. Kun oli kulunut 25 vuotta, se ei taipumistaan enää katunut.

Maailmassa on vain kaksi realiteettia: yksilö ja ihmisten sukukunta. Kosmos ei tunne kasteja, heimoja, rotuja eikä kansakuntia. Kansojen väliset sodat loppuvat, kunhan tiedostatte, että riippumattomien kansallisvaltioiden nationalismi ei ole ihmisen evoluution lopullinen päämäärä. Uskonsodat päättyivät, kun kirkko ja valtio erotettiin toisistaan.

SUVERENITEETTI

Yksikään toinen idea ei ole saattanut matkaan yhtä paljon surkeutta kuin harhainen käsitys suvereniteetista. Suvereniteetin haltijana oli ensin kuningas, sitten kansakunta. Kansakunnan hallussa siitä tuli poliittinen dogmi, sillä kansa alkoi soveltaa suvereniteettia paljolti samoin kuin sitä aikanaan sovelsi kuningas. Nyt miljoonat kuolevat ja miljoonat muut tulevat nääntymään kansallisen suvereniteetti-idean vuoksi. Suvereniteetti saavutti huippunsa Ranskan suuressa vallankumouksessa, ja sen kuolinvuoteena on nyt meneillään oleva sota. Sotilaallisten konfliktien voittajilla on tilaisuus herättää se henkiin muunnetussa muodossa. Olisipa tuo muunnos demokraattinen.

Kultaisen suvereniteettivasikan palvonnassa on kysymys valtavista ja itsekkäistä intresseistä, mikä johtaa taloudelliseen syrjäytymiseen. Kansalliset asiat tulisi hoitaa kansallisen suvereniteetin puitteissa mutta kansainväliset asiat kansainvälisen suvereniteetin puitteissa.

RAUHA

Rauha tulee olemaan kansainvälisen hallituksen valvonnassa. Kun **tämä opetus** saadaan taotuksi lakia kunnioittamattomien vähemmistöjen päähän, silloin vallitsee rauha. Myönnytyspolitiikka¹ ja moraaliset kompromissit ovat rauhaa ja itseään rakastavan nationalistin helmasyntejä. Meneillään oleva konflikti aiheutui siitä, että kansakunnat halusivat rauhaa hintaan mihin hyvänsä. Demokratian teoria pitää tasavertaisuuden käsitettä paikkansa pitävänä, mutta tasavertaisuuden käsite saa aikaan konflikteja, jotka ovat vain tuomioistuinten ratkaistavissa, elleivät voittajat aseta kansainvälistä ylivalvontaa niiden vähäväkisempien kansojen hyväksi, jotka isoavat vapautta ja itsehallintoa.

Tasavertaisuuden unelma on satua. Se ei ole totta sen paremmin yksilöiden kuin kansakuntienkaan kohdalla. Tuollainen unelma voi toteutua vain Jumalan ja vain oikeuden edessä. Ihminen saavuttaa kansalaistasa-arvoisuuden lain edessä; ylimmän oikeuden edessä kaikki kansakunnat ovat tasavertaisia. Ilman laillisuutta ei suuntausten tai yhteisöjen välillä voi olla tasavertaisuutta; ja laillisuus, jolta puuttuu lain kunnioittamiseen pakottava voima, on traaginen farssi. Tasa-arvo ilman laillisuutta on yhtä kuin sota. Ylikansallisen laillisuuden puuttuessa rauha voi vallita vain, kun heikommat alistuvat vahvemmille.

Kaikenlaiset toiveet maailmanrauhasta laillisuuden pakottavan kansainvälisen lain puuttuessa ovat tyhjänpäiväisiä unelmia. Pakkoon perustuva laki on kyseenalaistamattomalla voimankäytöllä ylläpidettyä laillisuutta. Rauha on laillisuutta. Laillisuus on kyseenalaistamattoman auktoriteetin harjoittamaa oikeudenmukaista voimankäyttöä. Ilman voimankäyttöä ei voi olla kestävä rauha. Rauhan saavuttaminen vaatii laillisen sodan käymistä. Jos lainsuojaton tappaa ihmisen, se eroaa melkoisesti siitä, jos sheriffi tappaa lainsuojattoman tämän suorittamasta rikoksesta. Sheriffi ei ole murhaaja; hän on rauhan ylläpitäjä.

¹ Myönnytyspolitiikka (appeasement) oli Ison-Britannian pääministerin Neville Chamberlainin (pääministerinä 1937–1940) noudattama periaate suhteessa natsi-Saksaan ja fasistiseen Italiaan. Hän solmi Hitlerin kanssa 30.9.1938 Münchenin sopimuksen, jonka mukaan

Saksalle luovutettiin Tšhekkoslovakian nk. sudeettialueet Euroopan rauhan takeena. Hitler kuitenkin valloitti sudeettialueet 15.3.1939 ja piti Münchenin sopimusta ”paperipalana”.

Puuttumattomuus ja myöntöväisyys ovat kuin entisaikain monarkkien ”herrasmiessopimukset”. Osapuolet sopivat siitä, että kumpikin sopimuspuoli saa toteuttaa rikolliset aikeensa.

Sota on ihmiskunnan ei-hengellisen historian merkittävin tekijä. Edistyneemmät kansat pitävät sitä nykyisin tarpeettomana pahana. Maailmanlaajuisesta rauhasta puhutaan historian kuluessa nyt ensimmäistä kertaa. Sodat ovat viimeisten 150 vuoden aikana muuttuneet kerta kerralta kauheammiksi. Yksikään hallitus ei ole viimeisten sadan vuoden aikana kyennyt saamaan sotapolitiikalleen kansansa täyttä tukea. Johtajat aloittavat sotia perustelunaan teoria, jonka mukaan heidän kimppuunsa aiotaan käydä tai on jo käyty.

Jos enemmistö haluaa hävittää sodan, miksei se sitten sitä tee? Jos sota on rikollisuuden tavoin ihmisen emootioiden ilmentymä, sitä ei kyetä tekemään olemattomaksi. Sivistyneet kansakunnat ovat kuitenkin riistäneet oikeutuksen yksilön harjoittamalta rikollisuudelta.

Toinen näkökulma: Kun kysymys on murhavaasta rikollisesta, teidän on helppo nähdä rikollisen ja hänet ampuvan sheriffin välinen ero. Biologiselta kannalta kumpikin on syyllinen, mutta niin ei ole yhteiskunnallisesta ja moraalista näkökulmasta asiaa tarkasteltaessa. Sotia on kahdenlaisia: 1) yhteiskunnallisesti rikollinen aggressio ja 2) oikeudellisen ryhmän käyttämä sotilaallinen voimakeino.

Kansainvälinen hallitus voi a) rajoittaa sodan vähimpään mahdolliseen, aivan kuten oikeusistutukset toimivat rikollisuuden rajoittamiseksi, ja b) tehdä sodasta siihen oikeutettujen ryhmien käyttämä laillinen toimenpide koko ihmiskunnan rauhan, turvallisuuden ja suojelun nimissä. Sota voidaan ja se täytyy legalisoida, inhimillistää ja rajoittaa vähimpään mahdolliseen. Myrkykaasujen, sukellusveneidä ja siviiliväestön pommitusten käyttö voidaan estää. Kansainväliset poliisivoimat tunnetaan silloin rauhan armeijana. Sodankäynnin sääntöjen voima-sapittäminen on mahdotonta, kun armeijat perustuvat asevelvollisuuteen ja kansakunnat taistelevat suvereniteetista. Kansainvälinen laillisuus on mahdotonta, jos puuttuu kansainvälisiä voimakeinoja laillisuuden voimaansaattamiseksi. Ammatillisarmeijoilla on vakiintuneet toimintatavat. Kaikki tapahtuu tietyllä tavalla siksi, että se on tapa. Asevelvollisar-

meija vesittää perinteet niin, että ne lopulta häviävät olemattomiin.

Rauhaa rakastavan Yhdysvaltain kansan kaltaisten suurten kansakuntien riisuminen aseista on suoraa sodan ruokkimista. Jos englantia puhuvat kansat säilyttävät järkensä ja täyden aseistuksensa, niistä muodostuu rauhan armeija, kunnes alueelliset ja kansainväliset oikeusistutukset voidaan asettaa. Aseistuksen laadun yhtäläisyys on harhaa. Kukapa suurkaupungin pormestari sallisi rikollisten kantaa tuliaseita? Aseistakaa poliisit hyvin, mutta estäkää rikollisten aineiden aseistautuminen. Hyvää tarkoittavat mutta lyhytnäköiset pasifistit ovat jo kauan aikaa toittaneet: ”Rauhaa ei saavuteta sotaa käymällä”. Nimenomaan sotaa käymällä rauha kuitenkin voidaan saavuttaa ja täytyy saavuttaa seuraavien tuhannen vuoden kuluessa.

Laillinen sota on kansainvälisen hallituksen laillisen toimivallan mukainen toimi; se on laillisuuden vaatima toimi. Laillisen sodan tarkoituksena on rauhan ylläpitäminen, ei sotasalaan rohuaminen eikä kostaminen. Sitä käydään kansainvälisen hallituksen laillisen toimivallan antamin valtuuksin kansakuntien rauhan turvaamiseksi. Taistelua on kahta tyyppiä, ja jokaisen laitonta sotaa käyvän kansakunnan taistelu on toivotonta. Nyt on korkea aika kansakuntien ryhtyä hallitsemaan itseään laillisuuden varassa eikä poliittisen pyrkyryyden, henkilökohtaisten päähänpistojen ja ohjeiden, hillittömän nationalismien, fa-naattisten diktaattorien tai suvereniteettiharhojen varassa. Nykytiede on päättänyt kansainvälisen raja-seudun uudisraivaajan päivät. Sivilisaation voimat ovat astuneet kansainväliselle rajalle.

Puuttumattomuusdogmi on sivistymättömin ja epäjohtonmukaisin kaikista nykykansakuntien omaksumista dogmeista. Mitä ajattelisitte poliisista, joka kieltäytyy auttamasta roiston kanssa kampailevaa työtoveriaan? Ja juuri tuollainen Amerikan ja muiden maailmanvaltojen noudattama omituinen ja epäinhimillinen käyttäytyminen mahdollistaa häikäilemättömien diktaattorien valtaanpääsyn muualla maailmassa. Puuttumattomuus on muinaisten hallitsijain ”herrasmiessopimusten” jäännös; sopimusten, jotka eivät olleet muuta kuin monarkkien välinen yhteisymmärrys siitä, etteivät monarkit puutu toistensa sotiin.

Nykyiset tieteen, teollisuuden, kaupankäynnin,

viestinnän jne. alalla otetut edistysaskelet tekevät puolueettomuusdogmista epäjohdonmukaisen. Neutraliteetti mahdollistaa 1) periaatteiden epäjohdonmukaisuuden, 2) korruptoituneen lehdistön, 3) lakkojen, epäjärjestyksen, epäyhtenäisyyden sekä hajoja ja hallitse -periaatteen lietsomisen.

Kuudesta kahdeksaan vuotta sitten Amerikan kansakunta katseli päältä, kun muuan Euroopan kansakunta katkaisi autojen tuotannon ryhtyen tuottamaan lentokoneita, kutsumaan kansalaisiaan aseisiin, muuntamaan koululaitostaan, säännöstelemään ruoanjakelua ja verottamaan ja rajoittamaan ansioita. Kansakunta oli tuhansien kilometrien päässä, joten amerikkalainen ei katsonut asiakseen huolestua. Nyt toimimme samoin, halusimmepa tai emme. On sievätöntä, että maailma jakautuu puoliksi vapaisiin ja puoliksi orjiin; on parempi, jos kaikki ovat vapaita tai kaikki ovat orjia. On yhä tuhansittain amerikkalaisia, jotka eivät näe asioita niin kuin ne todellisuudessa ovat. He haikailevat päivää, jolloin tämä kaikki on oleva ohitse ja he voivat palata aikaisemmilte urilleen. He ovat sydämessään isolationisteja, eristäytymispolitiikan kannattajia, valmiita riisumaan aseet ja upottamaan uudelleen laivastonsa. He eivät oppineet juurikaan mitään viime maailmansodasta, jolloin laivastoa kohdannut katastrofi (aseistariisunta) kävi **paljon kalliimmaksi** kuin Pearl Harbourin menetykset.

Jos yksi suuri kansakunta katsoo asiakseen pitää valtiosopimuksia paperipalasinä, silloin kaikki suurvallat rampautuvat. Jos nykytilanteessa yksi suurvalta luopuu kultakannasta, kaikki muutkin tekevät samoin, sillä ne ovat kaikki riippuvaisia toisistaan. Maailma on taloudellisessa mielessä niin keskinäisesti riippuvainen, että hyödykkeiden hinnan määrää pakostakin vähiten suotuisissa oloissa toimiva tuottaja, mikä tarkoittaa kilpailutilanteessa sitä, että elintaso lähtee syöksykierteeseen. Tullimaksuilla tämä on estettävissä, mutta siitä maksetaan kova hinta. Syöksykierre vaikuttaa elintason, henkilökohtaisiin vapauksiin, verotukseen, tulleihin, tuontiin ja vientiin, puolustuspolitiikkaan ja moraalinormeihin. Vähiten suotuisissa oloissa elävällä ja alimman kulttuuritason omaavalla kansakunnalla alkaa olla määräävä vaikutus kaikkiin muihin kansakuntiin.

Amerikan elintason säilymisen ainoa toivo on sen jakaminen mahdollisimman monen muun kan-

san kanssa. Jos yksi voimakas kansakunta on moraaliltaan heikko, oman moraalimme tason ylläpitäminen maksaa meille paljon enemmän. Kansakunta, joka haluaisi itsekkäästi säilyttää omat korkeat norminsa, on väistämättä ne menettävä. Huomataan, että jokaisella rajatulla maailman alueella hallitus on ennen pitkää vähin erin ajautuva kohti sen alimman ja primitiivisimmän hallituksen tasoa, jonka olemassaolo sallitaan. Tarvitaan vain yksi yhteisön piirissä puuhasteleva rikollinen ja alamittainen henkilö, ja hän ehtii turmella kymmeniä hyvää tarkoittavia nuoria. Demokratioiden täytyy itsepuolustuksen nimissä viedä muihin maihin elämää, vapautta ja hyvinvoinnin tavoittelua.

Onko joku joskus kuullut puolueettomuudesta oikean ja väärän välillä? Miten voisi olla puolueeton taistelussa hyvän ja pahan välillä? Kaikissa ihanteiden välisissä taisteluissa puolueettomuus merkitsee itsemurhaa. Puolueettomuus tarkoittaa sitä, että vihollisella on vapaus tyrmentä teistä yksi toisensa perään. Paikallishallinnon piirissä sheriffi voi laittoisuuden käydessä liian rankaksi ottaa mieleisensä määrän kansalaisia apulaisikseen, mutta tällainen menettely ei toimi kansallisella tasolla. Vain kansainvälisyyden keinoin päästään samaan tilanteeseen.

Rehellinen mies ei voi olla luottamuksellisesti tekemisissä roistojen kanssa. Rehelliset valtakunnat pitävät sanansa ja noudattavat tekemiään valtiosopimuksia. Rehellinen hallinto ei solmi valtiosopimuksia epärehellisen naapurin kanssa. Epärehelliset solmivat sopimuksen vain voittaakseen aikaa seuraavan saalistusretkensä valmisteluun. Puolueettomuusfarssin lopettaminen on sodan laittomaksi julistamisen edellytys. On epämoraalista ja pelkurimaista, jos lainkuuliainen kansalaisryhmä seisoo sivussa katsoen päältä, kun jonkun heidän kaltaisensa kimppuun käydään, hänet mukiloidaan ja ryöstetään. Kansakunnan moraalin ollessa yhtä välinpitämätöntä kansakunta on matkalla kohti itsemurhaa. Mitä pitäisi sanoa sellaisista kristillisistä kansakunnista, jotka seisovat itsetyytyväisinä sivussa, kun maailman gangsterit rökittävät ja ryöväävät sivistynyttä maailmaa pikkulapsia murhaten ja heitä nälkään näännyttään. Älköön sellainen koskaan enää toistuko!

Ranskan vallankumous nousi korkeuksiinsa kamppaillessaan henkilökohtaisen vapauden puolesta; Amerikan vallankumous kamppaillessaan kansalli-

sen riippumattomuuden puolesta. Vakava virhe tehtiin siinä, että riippumattomuuden henki sekoitettiin itsemääräämisen oppiin. Tähän kömmähdykseen syyllistyi Yhdysvaltain presidentti¹, kun nimenomaan itsemääräämisoikeuden estämiseksi käydystä sisällissodasta oli kulunut vasta viisikymmentä vuotta. Pienillä valtioilla voi olla itsemääräämisoikeutta yhtä vähän kuin kullakin osavaltiolla on täysimääräistä suvereniteettiä. Jos etelävaltioiden olisi sallittu erota Yhdysvalloista, jokainen muu harhapoluille eksynyt valtioryhmä voisi erota samalla tavalla ja perustaa oman hallituksensa. Lopputuloksena olisi liittovaltion hajoaminen. Luopuessaan liittovaltion myötä koituvasta vahvuudesta eroava osavaltio altistuisi jonkin toisen ja vahvemman valtion juonittelulle ja aggressiivisuudelle. Rooman valtakunta sortui juuri tällaiseen pirstaloitumiseen.

Jokainen osavaltio on suvereeni kaikissa osavaltiota koskevista asioissa, mutta yleisvaltakunnallisissa asioissa suvereniteetti kuuluu liittohallitukselle. Rauha voi nojautua vain laillisuuteen. Ajatus siitä, että jokaisella pikkuvaltiolla on itsemääräämisoikeus, johtaa vain teolliseen halvaantumiseen ja sosiaaliseen helvettiin. Kansainvälisyys on kansallisen juonittelun vastalääke.

Riippumattomuutta ei voi postuloida kohtamatta keskinäisen riippuvuuden käsitettä. Yhdeksän kansakuntaa kymmenestä voi nauttia taloudellisesta

riippumattomuudesta vain elintasoaan radikaalisti alentamalla. Yhdysvallat ja Neuvostoliitto, maailman kaksi mahtavinta valtiota, eivät ole taloudellisesti riippumattomia. Ihmiset syntyvät täysin riippuvaisina. Ei ole lasta, joka ei pyrkisi riippumattomuuteen, mutta varttuessaan lapsi oppii, että todellisuus on keskinäistä riippuvuutta. Täysimääräisen riippumattomuuden käsite on harha. Elämään kuuluu riippuvuutta, riippumattomuutta ja keskinäistä riippuvuutta.

Vähäväkisille kansakunnille ensimmäisen maailmansodan jälkeen myönnetty itsemääräämiseen perustuva täysimääräinen riippumattomuus ei tuonut niille turvallisuutta. Ne olivat epävarmoja, epäluuloisia, ja niitä kiusasi turvattomuuden tunne. Sekä yksilöiden että kansakuntien täytyy oppia keskinäisen riippuvuuden läksyt. Pyrkimys päästä täyteen taloudelliseen riippumattomuuteen johtaa ylituotantoon, sekasortoiseen jakelujärjestelmään, työttömyyteen ja taloudelliseen lamaan. Ei sen paremmin yhdellä valtiolla kuin pienellä valtioryhmälläkään ole mitään toivoa pääsystä nauttimaan täydestä ja riippumattomasta taloudellisesta vapaudesta.

Hengellisessä maailmassa ”ihminen ei elä itsellensä”. Yhtä vähän voi kansakunta elää itsellensä. Valtio, joka pyrkii taloudelliseen vapauteen, ajautuu vääjäämättä – ja kaiken lisäksi nopeasti – totalitarismiin. Fasismi ja natsismi ovat tuloksena pyrkimyk-

1. Kyseinen presidentti lienee T. Woodrow Wilson (presidenttinä 1913–1921 eli 50 vuotta sisällissodan päättymisen jälkeen). Pariisin rauhanneuvotteluissa ensimmäisen maailmansodan (elokuu 1914–marraskuu 1918) jälkeen v. 1919 Wilson ajoi menestyksellisesti ”pienien maiden” asiaa ja piirretti Euroopan poliittisen kartan uudelleen. Wilson oli muiden yhdysvaltalaispoliitikkojen tavoin aluksi tiukka eristäytymispolitiikan kannattaja, ja hän teki kaikkensa pitääkseen Yhdysvallat maailmansodan ulkopuolella, muun muassa ankarasti Britanniaa siitä arvostellen, että tämä piti hallussaan merien herruutta. Wilson solmi Saksan kanssa sopimuksen, jonka mukaan Saksa lopettaa sukellusvenesodan Atlantilla. Britannia kielsi kaiken meriliikenteen ja tavarain viennin ja tuonnin Saksaan ja Saksasta ja valvoi kieltä pysäyttämällä ja tarkastamalla myös yhdysvaltalaiset laivat. Yhdysvallat liittyi sotaan vasta huhtikuun alkupäivinä 1917 Saksan aloitettua uudelleen rajoittamattoman sukellusvenesodan. Wilson totesi Saksan hallituksen menettelyn osoittavan, että sen

olemassaolo demokraattisten kansakuntien rinnalla on turvallisuussyistä mahdotonta. Wilson huolehti siitä, että Yhdysvaltain osallistuminen sotaan oli aktiivista ja tehokasta. Sodan päätyttyä Wilson julkisti 14-kohtaisen rauhanohjelmansa, johon sisältyi muun muassa vaatimus Kansainliiton perustamisesta. Kansainliitto toimisi kansainvälisten kriisien ratkaisijana turvautuen sodankäynnin oikeusprosessiin ja määräten tarpeen vaatiessa laillisia sanktioita. Wilson osallistui itse Pariisin rauhanneuvotteluihin, mutta ei saanut Yhdysvaltain kongressia ratifioimaan Versailles’n rauhaa. Hänen ajatuksensa muuttuivat sodan myötä niin, että ne olivat varsin lähellä tässä keskiväliolentojen viestissä esitettyjä näkemyksiä. Virkakautensa viimeiset vuodet (1920–1921) Wilson oli katkera, sairas mies, joka ei saanut enää ketään puolelleen. Hänen jälkeensä Yhdysvallat omaksui uudelleen eristäytymispolitiikan, josta se irtautui vasta Japanin hyökättyä 7.12.1941 Pearl Harbouriin ja tuhotua Yhdysvaltain sotalaivaston lähes kokonaan.

sestä taloudelliseen vapauteen – esteettömään vapauteen, pakottomaan vapauteen. Kenraali Tšiang Kai-šek¹ suhtautuu valtaan pitäen sitä vastuuna. Hän sanoo, ettei Kiina tule sodan jälkeen käyttämään rahtustakaan voimaansa naapureidensa heikentämiseen. Rehellisyys liike-elämässä ja altruismi hallintotyössä tuottavat hyvät osingot. Jos jätämme Englannin oman onnensa nojaan, Englanti liittoutuu Neuvostoliiton kanssa, joka on kyllin vahva pitämään yllä rauhaa. Jos hylkäämme Kiinan, Kiinan kommunistit eivät viivyttele liittäessään voimansa Neuvostoliiton kommunistien voimaan.

Jos lyömme laimin velvollisuutemme, niin Kiinassa ja Neuvostoliitossa on paljon kommunismia. Jos niin käy, mikä meidät perii? Olisimme eristäytymiseen pyrkiessämme jatkuvasti puolustuskannalla. Sellainen olisi kalliimpaa kuin kansainvälisyys.

Meidän täytyy luopua kansallisesta suvereniteetista ja siirtyä kansainväliseen suvereniteettiin. Ajatelkaapa, miten suuressa määrin osavaltiot ovatkaan vapaita, kun niiden ei tarvitse kantaa huolta liittovaltiotasolle kuuluvista asioista. Samalla tavoin kansakunnilla olisi enemmän vapautta, jos olisi olemassa kansainvälinen hallitus huolehtimassa yleismaailmalisista asioista. On liian myöhäistä ryhtyä sellaiseen vasta sitten, kun tämä sota on ohitse. Itsenäisyysjulistuksessa sanotaan: ”Milloin hyvänsä jokin hallitus alkaa hävittää näitä päämääriä, elämää, vapautta ja hyvinvoinnin tavoittelua, silloin kansalla on oikeus vaihtaa hallitusta, syöstä se vallasta tai pystyttää uusi ja asettaa sen perustukset sellaiselle periaatteelle ja järjestää sen toimivalta sellaisella tavalla, joka kansalaisten mielestä tekee heidän turvallisuudestaan ja hyvinvoinnistaan todennäköisimmin totta.”

Nykymaailman kansakunnat ovat mitä suurimmassa määrin turvattomia ja onnettomia. Nationalismi on kuolinvoiteellaan. Rajoittamaton suvereniteetti on henkitorissaan. On aika internationalismin syntyä. Noudattakoot sairaat kansakunnat Amerikan itsenäisyyden perustajien viisaita neuvoja. Oletteko valmiita nöyryyttämään nationalismianne riittävästi omaksuaksenne tervehenkisen internationalismin?

Diktaattorit julistavat: ”Voima on oikeutta.” Demokratiat uskovat: ”Oikeus on voimaa.” Maailma kärsii näistä erheistä ja suhteellisista totuuksista. Hengellisten asioiden ajamiseen ei saa soveltaa fyysistä voimankäyttöä, mutta aineelliset asiat vaati-

vat fyysistä voimankäyttöä olemassaolon piirissä pysyäkseen. On täysin paikallaan perustaa **kirkko** ensimmäisen maailmansodan synnyttämän Kansainliiton ihanteille. Kun Kansainliitto kieltäytyi voimankäytöstä, se teki itsemurhan. Sota on laillinen realiteetti. Kun sitä ei käytetä laillisuuden turvana, sitä käytetään laillisuuden ja taloudellisen oikeudenmukaisuuden vastustamiseen. Miten järjetöntä onkaan antaa kansainvälisten gangsterien ja rikollisten pitää maailmaa herruudessaan!

Erottakaa voimankäyttö aggression palveluksesta ja ottakaa se oikeudenmukaisuuteen perustuvan laillisuuden palvelukseen. Tunnuslauseenamme tulisi olla ”voimaan perustuva oikeus”. Kouluttakaa intomielisiä ristiretkeläisiä uurastamaan uuden järjestyksen puolesta. Kun kaksi valtiota on joutunut keskinäisiin vaikeuksiin, kumpikaan ei kykene oman aggressionsa arviointiin. Sellainen arviointi kuuluu kansainväliselle oikeusistuimelle. Aggressio on hyvästä, kun se suunnataan epäoikeudenmukaisuutta vastaan. Hitler toteutti ensimmäisen aggressionsa julistaessaan, että ”oikeutta on kaikki, mikä on Saksan kansan intresseissä”. Tuolloin olisi ollut oikea aika iskeä. Oikeudenkäyttö on ryhmäfunktio.

Demokratia ei voi olla staattista. Rauha on dynaamista. Kun lainkuuliainen kansalainen on staattinen, silloin lainrikkooja on dynaaminen. Nykyiseen olemiseemme kuuluu, että voimme olla olemassa vain käymällä sotaa; sotaa, jota käydään kansainvälisen laillisuuden etujen mukaisesti. Sota on estettävissä vain välittömästi toimintavalmiiden kansainvälisten poliisivoimien toimin. Se, ettei kansainvälisiä poliisivoimia ole järjestetty, edistää vain kansainvälistä rikollisuutta. Kun ensimmäinen kansainvälinen sotavoima käy sitä tahoja vastaan, joka ensimmäisenä uskaltautuu rikkomään kansainvälistä lakia, vasta silloin meillä on rauha.

Demokratiat ovat tottuneet katselemaan sivusta, kun paikalliset gangsterit tekevät rikoksiaan, mutta järkytyimme nähdessämme samaiset gangsterit hallitusten johdossa. Kauhistelimme laillisuutta, joka ei kaihdakaan voimankäyttöä. Niinpä meillä on nyt maailma, jossa esiintyy voimankäyttöä ilman laillisuutta.

Seppo Kanerva

¹ **Tšiang Kai-šek** (1887–1975), kiinalainen kenraali ja poliitikko, Kuomintangin armeijan ylipäällikkö; taisteli kommunisteja vastaan 1926–1949; vetäytyi Taiwanille

perustaen sinne Kiinan tasavallan, jonka presidenttinä hän toimi kuolemaansa asti.

Missä hän asuu?

Siihen aikaan, kun ihminen oli niin vieraantunut itsestään ettei tuntenut enää alkuperäänsä ja pelot täyttivät hänen mielensä, hänessä paloi kuitenkin kaipaus paluusta johonkin – kotiin-sa? –, ehkä todelliseen lähteeseensä, rakkautensa asuinsijoille.

Ja kun ihminen huomasi, etteivät monetkaan ulkoiset asiat saattaneet luoda hänelle kuin vain hetken lohtua ja unohdusta, hän alkoi etsiä pysyvämpää tyydytystä muualta.

Hän oli kuullut, että uskonnot tarjosivat tien löytää jotain pysyvämpää, ja niin hän alkoi noudattaa eräitä uskomuksia, tapoja ja rituaaleja. Hän kävi uutterasti kirkossa tai hankki uskontonsa mukaisen symbolin, esimerkiksi ristin tai pienen Buddhan kuvan, jonka asetti kodissaan kauniisti kirjahyllyn päälle muiden esineiden joukkoon.

Kuitenkin aikanaan taas ihmiselle tuli tunne, tai ehkä se oli ollut hiukan pölevänä koko ajankin, ettei tämä ehkä ollut lopullinen onnellinen tila, ja hän ajatteli, että jos alkaisi myös noudattaa niitä ohjeita, joita uskonnot esittävät ihmisille hyvinä, kuten lähimmäisen huomioonottamista ja oikeudenmukaisuutta.

Aikanaan hän huomasi kuitenkin, ettei oikeudenmukaisuus maailmassa juuri toteudu, ja hän huomasi myös, että hyvät ja huonot hetket tulivat ja menivät kuten muillakin ihmisillä. Ja hän ajatteli: ”Jos elämäni ei ole tullut paremmaksi, niin ei se ole tullut juuri vaikeammaksikaan, niin että voinhan saman tien yrittää osoittaa tätä pientä rakkauttani ihmisiiä kohtaan. Tai miksi rajoittaisin sen vain ihmisiin, miksi en voisi yrittää nähdä itseäni osana ykseyttä? Toimimalla kokonaisuuden parhaaksi vaikutan myös omaan onnellisuuteeni.”

Sillä ehkä elämä täällä maailmassa on yhtä ja kaikella on hennot siteet kaikkeen.

Mitä ovat ymmärrys ja rakkaus?

Ehkä rakkaus on elämä ja kuolema. Ehkä rakkaus on nähdä elämän tyyni kauneus ja sen myrskyt, sillä saatammeko sulkea oven toiselta, jos haluamme kokea toisen täällä ajassa?

Ja Suuri Henki sanoi: ”En asu vain muureissa, sillä asuisinko vain ihmiskäsin tehdyissä temppeleissä.

En asu myöskään vain seremonioissa ja rituaaleissa, sillä silloin olisin hyvin sivullinen ja tilapäinen elämälle.

En asu myöskään vain ulkoisessa kunnioittamisessa ja turhissa sanoissa, sillä en kaipaa maista enkä tivaallista kunniaa, vaan ihmiset voisivat osoittaa laupeutta, myötätuntoa ja ymmärrystä toisiaan ja elämää kohtaan, sillä siten he kunnioittavat minuakin.

En asu myöskään vain pyyteellisessä rukouksessa, sillä niin monenlaista ihmiset pyytävät, tietämättä lainkaan, mitä he todella tarvitsevat.

Vaan siellä, missä on rakkaus, siellä minä olen ja siellä minä kuljen lasteni kanssa käsi kädessä ilon ja surun teitä, vuorien ja rotkojen kautta toisenlaisille asuinsijoille, täällä maailmassa ja ikuisuudessa.”

Ehkä rakkaus on aamun kasteeseen heräävän ruusun tuoksu tai äidin lempeä hymy hänen katsoessaan nukkuvaa lastaan tai katulamppujen ja tähtien herkkä heijastus meren pinnasta tai...

Ritva Niemeläinen

Kirjoitettu 1991

Tiede ja talous Urantialla

Tapio Talvitie

Tämän päivän tieteen ja talouden merkitystä ei voi millään muotoa vähätellä, kun arvioidaan nykysivilisaation ja hyvinvoinnin peruspilareita. Vaikka ne eivät olekaan yhteiskunnan ainoat tukijalat, niin kuitenkin merkittävimmästä päästä. Kokonaisuutena arvioiden niiden tuomat hyödyt ovat olleet ihmiskunnalle varmasti moninkertaisia aina väistämättömiin haittoihin nähden. Katso-kaamme, mitkä ovatkaan normaaleissa maailmoissa kahden ensimmäisen lahjoittautumisen tehtävät:

Planeettaprinssi ja hänen esikuntansa vaalivat yhä hengellisiä ja filosofisia toimialoja. Aatami ja Eeva omistavat erityistä huomiota maailman fyysiselle, tieteelliselle ja taloudelliselle asemalle. [588:3, korostus kirjoittajan]

Siis jopa kokonaisen lahjoittautumisen päätehtävä voi olla planeetan tieteen ja talouden kehittäminen! Tämän lisäksi meillä Urantialla vaikuttaa erityisiä ”elinkeinoelämän enkeleitä”, joiden huolena on elinkeinoelämän kehittymisen vaaliminen ja taloudellisten olojen koheneminen (1256:4).

Tiede on Urantialla kehittynyt viimeisten vuosikymmenien aikana enemmän kuin koko ihmisen miljoonavuotisen historian aikana konsanaan. Kehitys on ollut räjähdysmäisen voimakasta. Mutta onko keskivertoihminen kasvanut sen mukana? Onko ihmisen älykkyys, hengellisyys tai arvomaailma kehittynyt esimerkiksi viimeisten kahden tuhannen vuoden aikana paljonkaan? Onko ihminen kykenevä vastaanottamaan ja säilyttämään tämän kaiken teknisen kehityksen ansaitusti, vai onko kohtalona saavutusten romahtaminen takaisin hitaan kasvun uralle?

Tieteen kehittyminen on tuonut ihmiskunnalle suunnatonta helpotusta, mm. lääketieteen alalla ja teknisten apuvälineiden ja työkonien myötä, samalla kun se on myös edesauttanut maailman väestön nopeaa kasvua. Tiede on puhdistanut taikaukoisuutta ja ohjannut ihmisiä loogiseen ajatteluun. *Magia oli se oksa kehitysuskonnon puussa, joka loppujen lopuksi kantoi tieteen aikakaudeksi kutsutun bedelmän.* [972:5]

Entä etsivätkö nykyajan tiedemiehet aina avoimesti totuutta, voisivatko he tunnustaa edes Jumalan olemassaolon **mahdollisuuden**, vai kieltävätkö he sen empimättä? *Urantia-kirja* toteaa, että

[t]osiasioita tavoitteleva tiedemies käsittää Jumalan Ensimmäiseksi Aiheuttajaksi, voiman Jumalaksi. [68:6] Materialistisen näkemyksen omaava tiedemies on vakuutunut maailmankaikkeuden alkuunpanneesta alkuräjähdyksestä – Big Bangistä – vaikka sitäkään ei ole todistettu. Hän luulee, että kaikki materia, atomit ja aineet, molekyylit, DNA:t, luonto, ihminen ja vieläpä elämä itsetajuisena syntyy vain ”luonnostaan ja itsestään” aina kun sille annetaan mahdollisuus ja että evoluutio sisältyy matemaattiseen kaavaan. Hän viisauden tunnossaan kieltää, että tämän kaiken takana voisi millään muotoa olla mikään ihmistä korkeampi äly. Mielestäni hän jos kukaan uskoo epärealistisesti todellisiin sattumiin ja ihmeisiin, mitä minä kieltäydyn tunnustamasta. Toki tiedemiesten joukosta löytyy myös avoimia totuuden etsijöitä, mutta yleensä he ovat se hiljaisempi osapuoli.

Se vaara on aina olemassa, että puhtaasti fyysisiä ilmiöitä tutkivaa tiedemiestä alkaa vaivata matematiikkaylpeys ja tilastoitsekeskeisyys, hengellisestä sokeudesta puhumattakaan. [1476:6]

Toisaalta voin myös ymmärtää, että moni tiedemies tai kuka tahansa älyllisesti ajatteleva ihminen saattaa tuntea melkein minkä tahansa maailman nykyisistä institutionaalisista uskonnoista epärealistiseksi, uskonnoksi, josta puuttuu älyllinen, rehellinen ja avomielinen suhtautuminen edes omaan vakaumukseensa, puhumattakaan muiden asioiden, kuten reaalisen elämän unohtamisesta uskonnon varjolla. Monen uskonnon ylenpalttinen dogmaattisuus, rituaalisuus, poliittisuus, väkivaltaisuus, hierarkia ja eristyneisyys elämästä luo tiedemieheen helposti asenteen, että tunnustamalla heidän jumalansa hän hyväksyisi samalla tämän kaiken tarpeettoman ja kuolleen painolastin.

Mikä sitten auttaisi nykytiedettä ja uskontoa ymmärtämään ja lähestymään toisiaan, osapuolia, jotka molemmat ovat useinkin aivan liian itsevarmoja ja dogmaattisia? Yhteistä uskonnolle ja tieteele ovat ainakin ongelmat, sillä *[o]li aikakausi mikä hyvänsä, tiedemiesten ja uskonnonharjoittajain täytyy tajuta, että heitä tutkitaan oikeussalissa, jonka nimi on inhimillinen häitä.* [1457:3]

Tiedemiehiä varoitetaan ja neuvotaan *Urantia-kirjassa* mm. seuraavin sanoin:

Tiedemiehet ovat tahtomattaan syösseet ihmiskunnan materialistiseen paniikkiin; heidän aikaansaannostaan on, että ihmiset mitään ajattelematta ryntäävät moraalin pankkiin nostaakseen kaiken, mitä sinne on aikojen kuluessa kertynyt. [2076:6]

Sen paremmin matemaattinen tiede kaikkineen kuin koko filosofian maailma tai korkein fysiikka tahti kemiat eivät pystyisi ennustamaan saatikka tietämään, että kahden kaasumaisen vedyn atomin liitto yhden kaasumaisen hapen atomin kanssa antaisi tulokseksi uuden ja laadullisesti pelkän yhteenlaskun ylittävän substanssin – nestemäisen veden. Ymmärryksen ja tiedon tästä yhdestä ainoasta fysikaalis-kemiallisesta ilmiöstä olisi pitänyt olla esteenä materialistisen filosofian ja mekanistisen kosmologian kehitymiselle. [141:4]

Ihmiskunta on etenemässä magiasta tieteeseen, ei mietiskelyyn ja järkeilyyn keinoin, vaan pikemminkin pitkän kokemuksen kautta, vähitellen ja vaivalloisesti. Ihminen on vähitellen kulkemassa selkä edellä totuuteen –. [970:10]

Tieteen tehtävät

Tieteenharjoituksen tulisi kyetä pysymään riippumattomana toimintana, vailla kytköksiä talouteen, politiikkaan tai muuhun, säilyttääkseen uskottavuutensa. Valitettavasti monet intressit tilaavain rahoittajan ominaisuudessa monia nk. tieteellisiä tutkimuksia asioista, joissa he haluavat tiettyä lopputulosta – ja ellei sitä saada, niin tutkimus keskeytetään tai tulos salataan. Esimerkiksi ristiriitaiset tutkimukset, joissa selvitetään tupakoinnin yhteyttä keuhkosyöpään, ovat lopputulokseltaan – kuin sattumalta – juuri tutkimuksen tilaajan intressien mukaisia, joko ehdottomasti puolesta tai jyrkästi vastaan.

Tieteen tulisi myös pysyä lestissään eikä lähteä kilpailemaan esimerkiksi uskonnon kanssa, mihin sillä ei ole edellytyksiä, ja mikä hyvin nopeasti osoitautuu hedelmättömäksi kiistelyksi. *Urantia-kirja* sanoo mm.:

Mitä enemmän tieteen tosiasioita tiedät, sitä vähemmän voit olla varma; mitä enemmän uskontoa sinulla on, sitä vaakuuttuneempi sinä olet. [1119:2]

Ei tiede, ei filosofia eikä teologia voi vahvistaa Jumalan persoonallisuutta. [31:5]

Jumalan olemassaolon ja persoonallisuuden voi vahvistaa vain ihmisen henkilökohtainen kokemus!

Tiede on tarpeen ja hyvä silloin, kun se omistautuu tiedolle, tosiasioille ja logiikalle, ja *[p]arempi olisi, että tiede omistautuisi taikauskon hävittämiseen kuin että se koettaa kumota uskonnollisen uskon –. [2078:4]* Samoin uskonto tekee puolestaan väisaasti, kun se tunnustaa tieteen saavutukset ja pyrkii olemaan tietelle täydenne eikä korvike. *Tieteen tulisi tehdä ihmisen hyväksi aineellisesti se, minkä uskonto tekee hänen hyväk-*

seen hengellisesti, –. [2078:5]

Tiede opettaa ihmistä puhumaan uutta matematiikan kieltä ja harjaannuttaa hänen ajatuksensa tiukkaan täsmällisyyteen. Ja eliminoimalla erheen tiede vakauttaa myös filosofiaa samalla, kun se taikauskoa hävittämällä puhdistaa uskontoa. [907:7]

Tiede on myös tosiasioiden lähde, eikä ihmisen mieli voi operoida ilman tosiasioita. Samoin tiede ehkäisee – ainakin osittain – fanaattisuutta järjellisen suhtautumisen luomilla vasta-asenteilla. Fanaattisuuteen taipuvainen ihminen voi olla joltain mielen osa-alueelta ylikehittynyt. Paras suoja fanaattisuutta vastaan onkin, ei älyllisyyden tai hengellisyyden suuruus, vaan niiden ja koko persoonallisuuden ehyt tasapaino!

Talous on myös saanut voimakkaan jalansijan urantialaisten jokapäiväisessä ajattelussa. Siinä missä ennen oli aikaa kiittää leivästä ja ajatella lähimmäistään, nykyään seurataan uutisia sekin aika. Hiljaisuus tuntuu nykyihmisestä painostavalta. Media ja muu tekniikka pitävät huolen siitä, että ihmisen ei tarvitse turhaan pysähtyä ajattelemaan, vaan hän pääsee helposti mukaan sijoittamiseen, ostamiseen ja edunvalvontaan. Uutisten sisältökin on muuttunut: kun ennen kerrottiin sodan Balkanilla vaatineen 5 000 kuolonuhria, niin nykyään sama uutinen kerrotaan siten, että sota Balkanilla on laskenut pörssikursseja 0,5 %. Kaikki maailman tapahtumat halutaan nykyään uutisoida peilaten niiden vaikutusta pörssiin, hex-indekseihin, luottokelpoisuusluokkiin, osakeantteihin jne.

Samoin monet rikokset uutisoidaan pääsääntöisesti niistä mahdollisen saadun ja menetetyt hyödyn mukaan, esimerkiksi siten, että kadulla huume-erän markkina-arvo olisi ollut kenties 5 Mmk, sen sijaan että olisi kerrottu, paljonko tämä määrä olisi tullut aiheuttamaan kustannuksia valtiolle ja kärsimyksiä ihmisille. Vaikka niin, että tilastollisesti tästä määrästä olisi aiheutunut noin 10 uutta huumeriippuvuutta, se olisi aiheuttanut noin 1 000 erilaista rikosta, 50 tapaturmaa ja 5 välillistä kuolemantapausta, poliisin työaikaa olisi menetetty se määrä jne.

Maailman merkittävimpiä talouden mittareita on epäilemättä energia, sen saatavuus ja hinta. Tällä hetkellä maailman talous ei kerta kaikkiaan kestäisi esimerkiksi öljyn toimituksen häiriöitä, mistä hyvänä osoituksena on nk. Persianlahden sota. Musta kulta saattaa hyvinkin nousta vielä monen riidan aiheeksi.

Talouden tehtävät

Tällä hetkellä Urantian talouden paras puoli on se, että kaikkalainen työ ja toiminta saadaan järjestäyty-

neeksi ja hyödyn myötä kannattavaksi, mikä lopulta motivoi laiskimmatkin ihmiset liikkeelle. Tosin eduntavoittelu ei suinkaan ole paras motiivi toiminnalle, mutta vielä tässä kehitysvaiheessa kuitenkin toimivin liikkeellepanija.

Talouselämässä hyötymisvaikutin merkitsee palvelualltiudelle samaa, mitä uskonnossa pelko merkitsee rakkaudelle. Mutta voitontavoittelua ei pidä äkkinäisesti eliminoida eikä poistaa, sillä se pitää monet muutoin laiskat kuolevaiset abkerassa työssä. [805:6]

Omaisuuuden turvasta *Urantia-kirja* toteaa:

Mikään hallitus ei voi pysyä kauan pystyssä, ellei sen onnistu tarjota oikeutta nauttia jonkinmuotoisesta yksityisomaisuudesta. Ihminen kaipaa oikeutta käyttää, hallita, lahjoittaa, myydä, vuokrata ja testamentata henkilökohtaista omaisuuttaan. [802:8]

Toimiakseen parhaiten talouden tulisi olla vain työväline, toimintatapa ja mittari eikä itsetarkoitussellinen oman edun tavoittelu.

Eduntavoittelu

Nykyään eduntavoittelu ja edunvalvonta on mitä korostuneinta asennetta ihmisten, yhteisöjen ja jopa valtioiden jokapäiväisessä toiminnassa, mutta *Urantia-kirja* varoittaa meitä varsin suorasanaisesti ja jyrkästi eduntavoittelun vaaroista:

*Nykyinen, voitontavoitteluun perustuva talouselämä on tuhoon tuomittu, ellei voiton saamiseen tähtäviä vaikuttimia pystytä laajentamaan **palvelemisen** vaikuttimilla. Ahdasmieliseen omanvoitonpyyntiin perustuva armoton kilpailu tuhoaa viime kädessä nekin asiat, jotka se pyrkii säilyttämään.* [805:5, korostus kirjoittajan]

Taloudellisiin toimintoihin kuuluva hyötymismotiivi on yhtäkaikki alhainen ja edistyneen yhteiskuntajärjestyksen arvolle sopimaton. Siitä huolimatta se on välttämätön tekijä sivilisaation kaikissa varhaisvaiheissa. Taloudellisen voiton tavoittelua ei pidä riistää ihmisiltä ennen kuin he ovat ottaneet vankasti omikseen korkeammantyyppiset, hyötyä tavoittelemattomat vaikuttimet – –. [805:7]

Opetus on ponnahtava uusille arvoasaille sitten, kun pelkästään voittoa tavoitteleva talousjärjestelmä ohitetaan. Opetus on aivan liian kauan ollut nurkkapatrioottista, militaristista, minuutta ihannoivaa ja menestystä tavoittelevaa. [806:3]

Rebellisen kauppamiehen ei tulisi epäroïdä ottaa samaa voittoa, jonka hän mielihyvin soisi toiselle kauppiaille samankaltaisesta liiketoimesta. [1464:1]

Tehokkuus on nykypäivän avainsana! Joka paikassa saneerataan ja kasvetaan kiihtyvällä vauhdilla. Mutta mikä sitä tehokkuutta ja kasvua on loppujen lopuksi tuonut? Yletön mainontako? Vai standar-

dointi, yhteistyö, keskittyminen, vakaat yhteiskunnalliset olot, koulutus jne.?

Totta on, että elinkeinoelämässä esiintyvä kilpailu on suurta tublausta ja erittäin tehotonta, mutta minkäänlaista yritystä tämän taloudellisen bukkakäynnin poistamiseksi ei tulisi rohkaista siinä tapauksessa, että sellaiset järjestelyt tekevät yksilön perusvapauksien kaventamisen vähänkään välttämättömäksi. [805:4]

Sijoittamista ihannoidaan. Ei siten, ettäkö sijoitettaisiin infrastruktuuriin, täystyöllisyyteen, perheisiin, koulutukseen, tieteeseen, kansainvälistymiseen tai muuhun hitaaseen ja pitkän tähtäimen hyvinvointia lisäävään toimenpiteeseen, vaan muotia on tavoitella sijoitukselleen vähintään 20 %:n vuotuista tuottoa, nopeaa ja välitöntä kassavirtaa itselle. Olipa tällaisen sijoituksen kohde miten arveluttava tahansa, esimerkiksi aseteollisuus tai pieni tai suurimuotoinen vilppi, niin varsin monelle ”raha ei haise”, eikä sillä näy korvamerkkiä, mikä tekee toiminnasta lähes hyväksyttävää, eikä vain yksityisille ihmisille, vaan varsin laajasti myös erilaisille yhteisöille ja jopa valtioille. Moni sijoitus toimii kuin ketjukirjekeräys, eli alussa kaikki voittavat, kunnes pelko voittaa ahneuden, ja silloin kuplat romahtavat. Mitä tapahtui? Oliko tämä kasvua vai kyseenalaista tulonsiirtoa hitailta nopeille ja nokkelille?

Mielenkiintoisena yksityiskohtana *Urantia-kirja* kuvailee myös planeetan oloja valon ja elämän aikakaudella. Tällöin mm. talouselämästä on tullut eettistä (629:12), veroja kerätään vain 10 % tuloista ja päivittäinen työaika on mitätön 1 tunti (599:2), mikä riittää kaikkien välttämättömien fyysisten toimintojen ylläpitoon. Mihin me sitten nykyään kaiken sen näennäisen tehokkuuden hukkaamme, jos näinkin vähällä työllä voi maailma tulla toimeen? Samaan hengenvetoon todetaan myös, että tällöin ihmiset eivät enää käytä vapaa-aikaansa joutilaisuuteen, vaan ymmärtävät olla aktiivisia vapaallakin harrastaen mm. itsensäkehittämistä ja palvelua, toisin kuin meillä, missä itsekkyyttä, joutilaisuutta ja aistinautintoja jopa ihannoidaan.

Kaikista näistä opetuksista huolimatta meitä neuvotaan myös ohjeiden oikein ymmärtämisessä ja viisaassa soveltamisessa mm. niin, että mitään suurta yhteiskunnallista tai taloudellista muutosta ei pitäisi yrittää toteuttaa yhtäkkisesti (911:5). Samoin muistamme Jeesuksen neuvokkaat sanat rikkaalle miehelle (alkaen sivulta 1462), mitä tosin ei ole tarkoitettu yleistettäväksi, sekä monet muut pienet ja suuret totuudet, joita tekstien lomassa vilahtaa, kuten esimerkiksi neuvo, että *[j]oka on vähässä uskollinen, on uskollinen myös paljossa, kun taas se, joka on väärämielinen vähässä, on väärämielinen myös paljossa.* [1854:2]

Tiedettä ja taloutta uhkaavia vaaroja

1) Yhteiskunnan jakautuminen

Koskaan aikaisemmin lähihistorian aikana maailmassa ei ole oltu näin rikkaita ja samalla näin köyhiä. Nyky-yhteiskunta jakautuu yhä jyrkemmin ja selkeämmin voittajiin ja putoajiin niin taloudessa, työssä kuin mahdollisuuksissakin. Kuilu vain syvenee syvenemistään, mikä on omiaan ruokkimaan kapinahenkeä, terrorismia, rikollisuutta ym. Ns. voittajien on yhä vaikeampi säilyttää asemaansa ilman lisäetäisyyttä, mikä taas ruokkii uutta kateutta, ja näin koskemattomuudelle muodostuu hintansa.

- Esimerkiksi Suomessa v. 2000 tulot kasvoivat n. 0,5 % köyhimmällä kymmeneksellä ja lähes 6 % rikkaimmalla kymmeneksellä.

- Samoin USA:ssa varallisuus on jakautunut siten, että kansalaisista rikkain yksi prosentti omistaa kaikesta maan varallisuudesta noin kolmanneksen, kun taas köyhin 20 prosenttia ei tule toimeen ilman valtion ruoka-apua.

- Venäjällä palkat nousevat vain hyvätuloisilla. Vuonna 2000 reaali-palkat kohosivatkin peräti 24 %, samalla kun kaksi kolmasosaa elää köyhää tai hyvin köyhää elämää. Samoin väestön rikkain 5 % omistaa kaikista säästöistä 75 %.

Länsimaisesta yhteiskunnasta alkaa ns. keskiluokka vähitellen hävitä. Samalla hyväksytään kylmästi ennennäkemätön työttömien pysyvä armeija ja lyhentymättömät leipäjonot.

Mikään sivilisaatio ei selviä tilanteesta, jossa sen piirissä esiintyy pitempiä aikoja laajoja työttömien luokkia. Julkista varoista maksettavan tuen vastaanottaminen aikaa myöten murtaa ja turmelee parhaatkin kansalaiset. Myös yksityinen hyväntekeväisyys muuttuu turmiolliseksi, kun työkykyiset kansalaiset ovat pitempään sellaisen kohteena. [910:5]

Yhteiskunta jakautuu voimakkaasti myös uskonnoissa ja asenteissa, esimerkiksi itäiseen ja läntiseen kulttuuriin. Hyvät ja pahat helposti yleistetään: kukapa jaksaisi kiinnostua pahan syistä ja hyvän ongelmista; helpompaa on katsella asiaa mustavalkoisesti.

2) Sodat ja terrorismi

Sota voi olla yhteiskunnan kehitykselle arvaamaton-ta, kuten *Urantia-kirja* sanoo:

Sota on väkevää lääkeä, hyvin kallista ja äärimmäisen vaarallista. Vaikka se tiettyjä yhteiskunnallisia sairauksia usein parantaaakin, toisinaan se kuitenkin tappaa potilaan, hävittää yhteiskunnan. [785:6]

Kynnys sotiin alkaa madaltua, kun kuolemaa katsellaan vain televisiosta. Todellisuus pakenee, jos siinä ei ole valmis olemaan mukana, jolloin myös oma elämä alkaa tuntua merkityksettömältä. Myös erilaiset uskonnolliset fundamentalistit ovat nykypäivän fanaatikoista merkittävä ryhmä, eikä useinkaan vähiten vaarallinen edes itselleen, saatikka muulle yhteiskunnalle.

Omalta osaltaan sotia ruokkii myös maailman aseeteollisuus, joka syyttää tulivoimaa kaikille osapuolille täysin vailla minkäänlaisia tunnontuskia. Monesti on vielä paradoksaalista, että yhteiskunnista ne, jotka eniten moralisoivat toisia, elävät itse vastoin omia opetuksiaan.

Nykypäivän sotia ei välttämättä käydä enää maalla, merellä tai ilmassa, vaan se voi olla myös kilpailua siitä, kuka valloittaa eniten neliösenttejä lehdissä. Julkisuus mahdollistaa aina propagandan ja vaikutusvallan. Kun totalitaarisessa valtiossa ihmisten ohjaus onnistuu pelottelulla ja väkivallan uhalla, niin demokraattisessa valtiossa ohjaus tapahtuu **rajoittamalla ihmisten ajattelua**, joka toteutetaan yksinkertaisesti niin, että heille syötetään paljon propagandaa ja miellelyhtymiä. Mitäpä vallanhaluinen taho muuta toivoisikaan kuin saada ohjailta massojen liikettä. Monesti luullessamme toimivamme vapaasti ja totuuden pohjalta reagoimmekin vain symboleihin. Monet merkittävät asiat jäävät vaille huomiota, koska niihin ei liity oikeaa symboliikkaa, ja myös päinvastoin, lukuisat joutavuudet kuormittavat mieltämme, koska niissä oleva symboliikka on meitä sokeuttanut.

Entä olisivatko maailman terrori-iskut mitään ilman mediaa? Olisiko esimerkiksi syksyllä 2001 tuhansia ja taas tuhansia lyhyeksi kohuksi jääneitä jauhekirjeitä lähetetty ilkeävalta mielessä ilman mediaa? Tekisikö kukaan tietokoneviruksia näkemättä siitä syntynyttä kohua? Työtaistelun lakot olisivat usein tehottomia, ellei maksimaalinen yleisö joutuisi kärsimään. Tuntuisiko kilpailun erävoitto yleensäkin miltään ilman sosiaalista areenaa? Rikoksien ollessa kyseessä media tekee monesti juuri sitä, mitä ilkeävaltan tekijät toivovat: **päästä otsikoihin!** Jos lehti ei kirjoita esimerkiksi tuhopoltosta riittävän suurin otsikoin, saattaa pyromaani soittaa lehden toimitukseen ja haukkua toimittajat. Vähenisikö ilkeävalta ja sabotaasi, jos pahantekijät eivät pääsisikään otsikoihin nimeen ja kuvineen? Jos rikokset julkaistaisiinkin vain lehden sisäsiivuilla ja lähinnä tilastomielessä, ilman miellelyhtymää jalustalle nostamisesta. Monet yhteiskunnan nakertajat saavat kannattajia juuri ja vain julkisuudestaan. Heille löytyy aina ihailijoita, niin kauan kuin heitä pidetään jalustalla.

Miksi rikokset sitten nostetaan jalustalle? Syyinä

voi olla esilletuojan saama raha ja maine – ahneus. Toimittaja saattaa tuntea, että hänen lehdellään ei olisi menekkiä, koska muut kuitenkin kirjoittaisivat niistä etusivuillaan. Suuri virhe on vain siinä, että media toivoo tai ”luulee”, että lukijat ja katsojat osaisivat itse ja luonnostaan suhteuttaa asiat oikeisiin mittasuhteisiin, vaikka ne olisi tuotu julki kuinka suuressa epäsuhteessa tahansa niiden merkitykseen ja todelliseen arvoon nähden. Toimittajilla ei muka olisi vastuuta suhteuttamisesta, vaan vastuu olisi aina kuulijalla ja katsojalla. Kuulostaa lähes pilatusmaiselta käsien pesulta. On muistettava, että kuulijakunta on aina sekalainen, ja siellä on lukematon määrä myös esimerkkiä hakevia lapsia, jotka eivät varmasti osaa suhteuttaa asioita ilman apua. Asioista kerrotaan täysin avoimesti ja julkisesti tyylillä, joka sopii paremmin tiettyyn sisäpiiriin. Terrorismi toimii nimenomaan julkisuuden kautta, ja julkisuus voi toimia pahan juoksupoikana menemällä mukaan pelon logiikkaan ja rakentamalla toinen toistaan järjestyttäviä uhkakuvia.

Yhteenvedona voisi todeta, että Urantiassa nykypäivän tiedettä ja taloutta merkittävimmin edistäneet tekijät ovat paitsi yleistynyt koulutus, myös internet, joka avoimuudellaan ja globaalisuudellaan on valjastanut nykytieteen kaikkien vapaaseen käyttöön ja on reaaliaikaisuudellaan tehnyt tietojen vaihdosta ja kaupankäynnistä entistä mutkattomampaa ja tehokkaampaa siitäkin huolimatta, että maailman aikuisväestöstä vain alle puolet osaa lukea!

Lopuksi laskuesimerkki siitä, mihin epärealistisiin tulonsiirtoihin jatkuva edun tavoittelu teoriassa johtaa:

”Jos ajanlaskun alussa olisi laittanut pankkiin yhden markan (1 FIM) ja sille olisi saanut vuotuista reaalikorkoa 4 % (inflaation ylittävää korkoa), niin paljonko talletuksen arvo olisi nyt?”

- 1. vuosi: $1,04 \times 1 \text{ mk} = 1,04 \text{ mk}$
- 2. vuosi: $1,04 \times 1,04 \times 1 \text{ mk} = 1,0816 \text{ mk}$
- 3. vuosi: $1,04 \times 1,04 \times 1,04 \times 1 \text{ mk} = 1,124864 \text{ mk}$
- jne.
- 2002:s vuosi: $(1,04)^{2002} \times 1 \text{ mk} = \mathbf{12\ 610\ 876\ 603\ 127\ 793\ 081\ 434\ 954\ 050\ 228\ 200 \text{ mk. (!)}$

Kun tiedämme, että kilo kultaa maksaa n. 300 \$/unssi = 65 000 mk/kg ja että maapallon paino on $5,97 \times (10)^{24} \text{ kg}$, niin säästöillä saisi nyt noin

32 500 kpl maapallon painoista kultakimppaletta !!!

(Kooltaan nämä olisivat hieman maapalloa pienempiä, koska kullan tiheys on n. 3,5 kertaa maapallon tiheys.)

Nyky-yhteiskunnasta

Rauni Väl ikangas

Urantia-*kirjan* luku 72 käsittelee erään naapuriplaneetan hallintoa, ja tekstin mukaan luku on annettu erikoisluvalla, jotta edistettäisiin Urantian sivilisaatiota ja myötävaikutettaisiin hallinnon kehittymiseen (820:1). Tarkoitus on siis, että niitä tietoja hyödynnettäisiin, ja kuka muu niistä edes tietäisi kuin kirjan lukija. Ei ole tarkoitus, että Urantia-liikkeellä olisi oma yhteiskunnallinen ohjelma, vaan jokainen toimii omissa yhteisöissään ajatusten kylväjänä tulevia vuosisatoja varten. Urantialaiset ihanteet mielessä voimme yksityisinä ihmisinä tilaisuuden tullen tuoda ideoita käytännönläheisiksi, piankin toteutettaviksi, kuitenkin innostaviksi. Kun ryhdymme tarkastelemaan nyky-yhteiskuntaa, ennen

kaikkea miten sitä pitäisi kehittää, on syytä tarkastella menneitä oloja hyvin kaukaa ja on mietittävä hyvin kaukainen tulevaisuuden ihanne, jotta pystyisimme tekemään nyt oikean suuntaisia ratkaisuja. Kulttuurihistoriallisen esityksen pohjana ovat olleet **Pekka Kuusen** *Tämä ihmisen maailma*, jossa hän tarkastelee kehitystä luonnontapahtumana, ja *Urantia-
kirjan* luvut 68–72.

Selvitäkseen elämässä kaikkien eläinten, ihminen mukaan luettuna, on suoriuduttava neljästä perustoiminnosta: **energian eli ruuan hankinnasta, suojan varmistamisesta eli suojautumisesta, lisääntymisestä ja informaation saannista.**

Näiden perustoimintojen avulla selittyy olennai-

sin osa ihmisen käyttäytymisestä, ja ne ovat välttämättömiä; vasta kun nämä on taattu, voi ihminen suunnata voimavarojaan muiden tarpeiden tyydyttämiseen. Yhteiskunnan on pystyttävä takaamaan kansalaisille nämä perustoiminnot.

Ravinnon hankkiminen on luonnontaloudessa eläimiä liikkeelle paneva ja ryhmittävä voima. Se on ohjannut myös ihmisen liikkumista ja elämää. Primitiivinen ihminen ei ole luontaisesti veljellinen ja sosiaalinen, vaan varhaisrodut oppivat usein vasta karvaan kokemuksen kautta, että yhteistyö on voimaa ja että ryhmä on huomattavasti vahvempi kuin sen yksittäisten osasten summa. Luontaisen veljellisen kiintymyksen puuttuminen on nykyisinkin ihmisten välisen veljeyden toteutumisen esteenä Urantialla. Yhteenliittymisestä tuli elinehto.

Eläimilläkin ryhmä on tärkeä **suojautumiskeino** ympäristön uhkia vastaan, ja suoja on sitä parempi mitä järjestäytyneempi ryhmä on. Lajinsisäinen aggressiivisuus on yleistä samaa ravintoa syövien selkärankaisten keskuudessa, ja se kuuluu yhteen reviirikäyttäytymisen kanssa... Ihmisen sopeutuminen muuttuviin suojautumistarpeisiin edellyttää toisaalta lajinsisäisen aggression lisääntyvää kontrollia ja toisaalta ihmisten yhteenliittymisten lisääntymistä.

Jokainen eläin kerää jatkuvasti **informaatiota** ympäristöstään, järjestää sitä ja hyödyntää sitä aistien ja hermoston avulla. Perinnöllisesti saatu tieto ja kokemuksen kautta kertynyt tieto vaikuttavat yhdessä kaikkeen käyttäytymiseen.

Kulttuurin kehittymistä voidaan tarkastella toimeentulon hankkimistavan mukaan:

Ensin oli pitkä ja lähes kasvuton vaihe: **keräily- ja metsästysvaihe**. Suurin osa ihmisen historiasta on tätä aikaa. Vieläkin on Afrikassa ja Australiassa alkuasukkaita, jotka eivät ole edenneet tätä vaihetta pidemmälle. Ravinnon määrä pakotti liikkumaan ja pitämään ryhmän hyvin pienenä kooltaan. Kun koko kasvoi liian suureksi, osa ryhmästä erosi joukosta. Ruuan vähetessä sitä ilman jäivät ensiksi vanhukset, sitten kannettavat lapset, tytöt ensin mahdollisina synnyttäjinä ja sitten vasta pojat, joita arvostettiin enemmän tulevana sotureina ja metsästäjinä, sillä näistä seikoista heimon selviytyminen oli kiinni. Viimeisiksi jäivät ruuan hankkijat. Naiset olivat tasavertaisia, ja he hankkivat kasvisruuankin. Kun ihminen kehittyi paimentolaiseksi, naisen asema huononi.

Pikkuhiljaa ihminen siirtyi **maanviljelysvaiheeseen**, ja se kesti noin 10 000 vuotta. Keräilijä oppi ensin auttamaan kasvien selviämistä. Sekä Caligastia että Aatami opettivat puutarha- ja peltoviljelyä. Kasvien viljely satoi ihmisen maahan ja kiinteä asuminen vakiinnutti elämää. Suojautuminen säänvaihteluja, petoeläimiä ja vihollisia vastaan oli helpompaa. Lisääntyminen ei ollut enää ongelma, koska äidit saattoivat huolehtia useammasta pikkulapsesta yhtä aikaa. Työnjako synnytti erikoisosaamista. Syntyivät kylät ja kaupungit. Viljelystä syntynyt ylijäämä oli jatkuva sodan ja väkivallan aihe, ja sen jakamisen ongelmaisuus johti valtiiovallan syntyyn. Siitä lähtien ihmisen menestyminen on kytkeytynyt ylijäämän ongelmaan.

Kun viime vuosituhannen jälkipuoliskolla uudet tieteiden ja teknologian tulokset nostivat nopeasti tuotantoa, oli ihminen hyvin karkäs omaksumaan uusia keksintöjä ja tuotantomenetelmiä. **Tieteellis-tekni-** **nisen** vaiheen aikana käyttäytymismuutokset tihenivät ja kulttuurievoluution vauhti kiihtyi. **Maatalo-** **ustuotanto** tehostui koneellistumisen ja keinolan- noituksen avulla, mutta samalla hyötysuhde tuotantoon käytetyn ja siitä saadun energian välillä on laskenut, ja tämä on ydinongelma tällä aikakaudella. Eri kansojen evolutiivinen kehitys näyttää olevan kiinni siitä, miten varhain kansa on päässyt osalliseksi käytettävissä olevista energiavaroista. Kiihtyvä evoluutio suosii edelläkävijöitä ja sortaa perässä- tuloja.

Tiedon hyödyntäminen on tässä kulttuurivaiheessa otettu järjestelmällisesti kehitettäväksi. Joukkotiedotusvälineiden avulla tieto on melkein samanaikaisesti koko maapallon ihmisten käytettävissä.

Naisen ja miehen parisuhde on lisääntymiskäyttäytymisen perustana menettänyt hieman pysyvyytään, mutta ydinperhe on silti säilyttänyt asemansa yhteiskunnan perusyksikkönä. *Urantia-kirjan* mukaan kodin tarkoituksiperät ovat elämän ylläpito ja olemassaolon jatkuminen. Tyydytyksen saaminen on sattumanvaraista, ja se on välttämätön vain sukupuolisuhteen varmistavana tekijänä.

Ylpeys, pyrkyryys ja kunnianhimo myötävaikuttavat ihmisten yhteenliittymien muodostumiseen, sillä ne ovat täysin turhia, ellei ole yleisöä, jonka edessä tuoda julki omaa erinomaisuuttaan, ja näistä emootioista kehittyivät taiteet, seremoniat ja urheilukilpailut. (765:7)

Nautinnonhalu on jo aikaa sitten syrjäyttänyt nälän tyydyttämisen tarpeen, ja toimeentuloon tähtäävät, oikeutetut sosiaaliset tavoitteet ovat kääntymässä alhaisiksi ja uhkaaviksi nautinnonhalun muodoiksi. *Urantia-kirjan* mukaan hillitön halujen tyydytys hävittää väijäämättä sivilisaation.

Kun leipä on turvattu, koulut käyty ja valtiovalta ymmärretty kansasta lähtöisin olevaksi, silloin kansalainen itse voi nousta elämää lujittavien **muutosten vaatijaksi ja toteuttajaksi**. Tulevaisuutemme on kiinni siitä, opimmeko ohjaamaan kulttuurievoluutiota. Mitkä asiat on otettava yhteisesti päätettäväksi, jotta eloonjääminen tulee turvatuksi? Mikä on se yhteisöllisen ohjaamisen aste, jonka annamme yhteiskunnalle? Nykyinen yhteiskuntajärjestelmäme ei ole välttämättä oikea, mutta ihmiskunnan on parasta toimia hitaasti siihen muutoksia tehdessään. Kirja varoittaa: Varmistakaa, että menette eteenpäin, älkää ottako askelta taaksepäin. (782:5)

Ihminen on kehittymässä **tiedostavaksi, taivoitteelliseksi suvunjakajaksi**, kylläkin tällä hetkellä lähinnä määrän suhteen. Meidän on kuitenkin joskus opittava puhdistamaan rotua inhimillisesti, ja se on vaikea ongelma. *Urantia-kirja* varoittaa kuitenkin liikakansoituksen mahdollisuudesta, kun sodat vähenevät ja sairaudet saadaan paremmin hallintaan. Silloin on maailman johtajien viisaus oleva kovalla koetuksella. Onko silloin ymmärrystä ja rohkeutta ryhtyä vaalimaan keskitason eli vakiintuneen ihmisen lisääntymistä normaalin yläpuolella olevien äärimmäisyyksien ja normaalin alapuolella olevien, valtavasti lisääntyvien ryhmien sijasta? Normaali ihminen on sivilisaation selkäranka (777:1). Tässä on tavattoman vaikea pulma.

Teollisen kauden säilymisestä ei ole tietoaakaan, elleivät johtajat tajua, että korkeimpienkin yhteiskunnallisten kehitystulosten on aina rakennuttava terveelle maatalouspohjalle (769:5). **Kestävä ravintotalous** on saavutettavissa siirtymällä ehtymättömiin energialähteisiin. Länsimainen farmari kuluttaa koneita, polttoaineita ja lannoitteita sellaisia määriä, että hänen tuottamansa energiamäärä on noin kaksinkertainen hänen tuotantotulokseen kuluttamaansa energiamäärään nähden, eli hyötysuhde on 2, kun se maanviljelyskulttuurin piirissä oli 40 (Pekka Kuusi, s. 289).

Suojautumispyrkimyksen muovautuminen sosiaalisiksi yhteiskuntajärjestelmäksi on kulttuurievoluution suuri käyttäytymismuutos, ja se tapahtuu hitaasti asteittain, liukumalla. Yhteiskunnassa sosiaalisuuden ja solidaarisuuden leviäminen yli rajojen on vi-

riämässä. Yksilötasolla aggressioiden kertyminen ja purkautuminen näyttää kuuluvan kilpailun ja kiihkeän muutoksen maailmaan, eikä kasvatusta ja koulutustyö ole riittänyt tukahduttamaan nuorisossamme vellovaa väkivaltaa. Suojautumiskäyttäytymisessä ei ole tapahtunut muutoksia kestävään suuntaan. Ase-riisunta ei ole rauhan takeena riittävä, koska mikään ei ota ihmiseltä tehostuvaa tuhoamiskykyä pois. Aseellinen väkivalta, sekä terrorismi että sodat, on tehtävä valtioiden välisellä yhteistyöllä saavutetun luottamuksen ja keskinäisen taloudellisen riippuvuuden avulla mielettömiksi. Kansainväliset kauppaorganisaatiot edistävät rauhaa Urantiolla huomattavasti enemmän kuin tunteileva rauhanliike. Nyky-yhteiskunta pysyy suurelta osin koossa tavarantuotannon luomien markkinoiden avulla. (787:4–5) *Idealismi ei voi kehittyvällä planeetalla koskaan säilyä, jos jokaisen sukupolven idealistit antavat ihmiskunnan alemmantasoisten ryhmien tuhota heidät.* [804:17] Edistyneen yhteiskunnan pitäisi ylläpitää sellaista sotilaallista valmiutta, joka antaa suojan sotaisten naapureiden hyökkäyksiä vastaan sortumatta hyökkäämään kansoja vastaan hyötymistarkoituksessa tai oman kansallisen suuruuden korostamiseksi. (804:17)

Lajikumppanuuteen kasvaminen on ihmisen ainoa kestävä mahdollisuus. *Urantia-kirjan* uskontoluissa sanotaan, että yhteiskuntajärjestys ei vielä vuosituhanteenkaan asetu itsetyytyväisenä aloilleen vaan meillä on edessä jatkuvia muutoksia, järjestelyjä ja uudelleenjärjestelyjä. *Yhteiskunnallisen vaikuttajan ominaisuudessa uskonnon tärkein tehtävä on ihmiskunnan ihanteiden lujittaminen niinä vaarallisina aikoina, jolloin siirrytään yhdestä sivilisaation vaiheesta toiseen, yhdeltä kulttuurin tasolta toiselle.* [1086:6] Talouden hyötymotiivi on tarpeellinen sivilisaation varhaisvaiheissa, mutta voitontavoittelua ei pidä ottaa ihmisiltä pois, ennen kuin korkeammat hyötytavoittelemattomat vaikuttimet: viisaus, veljeys ja hengellinen tuloksiin pääsy ne korvaavat. (805:7)

1900-luvun ensimmäisten vuosikymmenten aikana kärsi perhe siitä rappeutumisesta, jonka aiheuttaa siirtyminen vanhoista uskonnollisista kuuliaisuussuhteista kehkeytymässä oleviin uusiin merkityksiin ja arvoihin. Näinä psykologisesti epävakaina aikoina, keskellä taloudellisia myllerryksiä, ovat tuhannet ja taas tuhannet vanhemmat hämmentyneet, huolestuneet ja tulleet pelokkaiksi ja epävarmoiksi. Enemmän kuin koskaan he tarvitsevat terveen uskonnon tasapainottavaa vaikutusta vaikeassa kasvatustyössään. Vanhemmat tarvitsevat tukea, ohjausta ja koulutusta. Lapsiin ja nuoriin vaikuttavaa informaatiota tulee nykyisin vanhempien lisäksi tiedotus-

välineistä ja ympäristöstä, eikä niiden arvomaailma ole suinkaan aina sama kuin kasvattajilla. Lasten pitäisi jo hyvin aikaisessa vaiheessa oppia suojautumaan ja puolustautumaan negatiivisia vaikutteita vastaan.

Ihmiseen kohdistuva hengellinen uhkatekijä sisältyy edistymisen osittaisuuteen, keskeneräisen kasvun muodostamaan vaaratilanteeseen, joka aiheutuu pelkoon perustuvien kehitysuskontojen hylkäämisestä, ennen kuin on tartuttu rakkauteen perustuvaan ilmoitususkontoon. Tälle aikakaudelle ja tulevia vuosisatoja varten on annettu *Urantia-kirja*. Näiden aikojen uskonnollinen kuohunta ei sellaisenaan kirjan mukaan osoita rappiota, vaan sekasorto käy yhtä hyvin kasvun kuin tuhonkin edellä. Uskonnon-opetuksen järjestäminen on ydinkysymys kansakunnan tulevaisuuden ohjaamisessa.

Kansakunnan olisi valittava pätevimmät ja arvollisimmat toverinsa ylimmiksi toimeenpanijoiksi. Lakiasäätäviin elimiin pitäisi valita ne, jotka ovat älyllisesti ja moraalisesti päteviä näihin tehtäviin. Mutta meillä julkishallinnon tehtävien arvostus ei ole kovin korkealla, eivätkä niihin aina hakeudu kansakunnan parhaat yksilöt.

Nyky-yhteiskunnassa **työttömyys, joutilaisuus ja sosiaaliavun varassa eläminen** ovat ihmisen itsetunnolle hyvin tuhoisia. Meidän pitäisi saada yliote koneista, ja työllisyyden ja työnjaon ongelmat olisi ratkaistava, eivätkä nämä tehtävät ole helppoja eikä muutoksia tapahdu nopeasti. Miten käytännön työn ja taitojen arvostus olisi nostettavissa? Teoreettiset opinnot tulevat lapsen eteen turhan aikaisessa kehitysvaiheessa. Opetus ei muutu, ennen kuin sitä suunnittelevien ihmisten arvostukset muuttuvat. Luvussa 72 kerrotaan opetusjärjestelyistä planeetalla, jonka olot ovat jotenkin meidän oloihimme verrattavissa. Heidän kouluissaan ei ole luokkahuoneita, ja vain yhtä ainetta opiskellaan kerrallaan. Teoreettista opiskelua on vain sen verran kuin tarvitaan koulun työpajoissa ja mautiloilla syntyvien ongelmien ratkaisemiseksi. Ohjelmaan kuuluu leikkimistä ja kilpailuja esimerkiksi filosofiassa, tieteessä ja puhetaidossa. Koulutus tähtää siihen, että jokainen 18 vuotta täyttänyt on ammattitaitoinen käsityöläinen ja pystyy huolehtimaan omasta toimeentulostaan. Tämän jälkeen alkavat teoreettisemmat opinnot niille, jotka pystyvät ja haluavat. Kulttuurin säilymisen edellytys on, että jokainen sukupolvi siirtää sen opettamalla seuraavalle polvelle. Sivilisaatioon kuuluvat korkeimmat tieteelliset, filosofiset ja uskonnolliset saavutukset eivät siirry perinnöllisesti. Siirrettäessä tietoa

jälkipolville voidaan siirrettävää aineistoa valikoida ohjata evoluutiota. Oppiminen on elinikäinen elämäntehtävä, ja sen päämääränä on saavuttaa inhimillisen viisauden nousevat tasot.

Luonto ei anna ihmiselle mitään oikeuksia, mutta yhteiskunta voi aikojen kuluessa tarjota ihmisoi-keuksia, joihin kuuluvat ravinnonsaanti, sotilaallinen puolustus, yksilön harjoittaman väkivallan ja yhteiskunnan epäjärjestyksen ehkäiseminen, avioliitto, omistamisen oikeus, yksilöiden ja yhteisöjen välisen kilpailun edistäminen, koulutus, teollinen kehitys, palkkauksen oikeudenmukaisuuden kehitys ja uskonnonvapaus. (s. 793–794)

Ihmiset ovat perinnöllisesti epätasa-arvoisia, ja yhteiskunnan on oikeudenmukaisuutta noudattaen huolehdittava heidän erilaisista oikeuksistaan. Ihanneyhteiskunta ei ole toteutettavissa, kun joko heikot tai häijyt vaanivat tilaisuutta käyttää epäoikeudenmukaisesti ja häikäilemättä hyväkseen niitä, joiden pääasiallinen vaikutin on totuus, kauneus ja hyvyys. (804:16)

Urantia on vielä kaukana ihanneyhteiskunnan todeksi tulemisesta, mutta kirjan mukaan sivistyneet rodut ovat jo päässeet alkuun ja ihmiskunta on matkalla kohti korkeampia kehityksen päämääriä. (807:11) Kansakunnan, yhteiskunnan ja hallinnon täytyy kehittyä, jos niiden on määrä säilyä.

Laajenevan sivilisaation edistymisohjelmaan kuuluu:

1. *Yksilön vapauksien säilyttäminen.*
2. *Kodin suojeleminen.*
3. *Taloudellisen turvallisuuden edistäminen.*
4. *Sairauksien ehkäiseminen.*
5. *Oppivelvollisuus.*
6. *Työvelvollisuus.*
7. *Vapaa-ajan hyödyllinen käyttäminen.*
8. *Huolenpito kovaosaisista.*
9. *Rodun kohentaminen.*
10. *Tieteen ja taiteen edistäminen.*
11. *Filosofian – viisauden – edistäminen.*
12. *Kosmisen ymmärryksen – hengellisyyden – lisääminen. [804:2–14]*

Edistyminen näiden tekijöiden omaamisessa johtaa suoraan niiden korkeampien ja jumalallisten tavoitteiden toteutumiseen, joita kohti kuolevaiset ponnistelevat: ihmisten välisen veljeyden sosiaaliseen saavuttamiseen ja omakohtaiseen jumalatietoisuuden näkyvänä ilmauksena halusta noudattaa taivaallisen Isän tahtoa. (804:15)

muksen. He heijastavat tutkittavan yksilön todellisen moraalisen ja hengellisen luonteen ”hengellisen ymmärryksen” avulla (intuitiivisesti, luonnostaan ja erehtymättä). Kun Universaaliset Sensorit ovat katsojassa näitä henkientunnistajia, he ovat kasvokkain ”yksilön alastoman sielun kanssa”. Kuitenkin tulee muistaa, että Isän osasten tieto ja suunnitelmat eivät ole heijastettavissa – Salaperäisten Opastajien mielellisyyden sisältöä ei pystytä tulkitsemaan. (s. 313)

Kolmannen asteen sekonafeja on seitsemän tyyppiä, ja heidän kanssaan olemme tekemisissä seuraavilla tavoilla:

1. *Syntyperien Merkitys*. Nämä ovat ihmisten ja enkelien ”eläviä sukuselvityksiä”. He toimittavat arviointia yksilön sukutaustasta ja kulloisestakin tosiasiallisesta statuksesta.

2. *Armon Muisti*. Nämä ovat eläviä armon jakamista koskevia muistiinmerkintöjä, joita luetaan todistusaineistona Uversan oikeusistuimille silloin, kun yksilön oikeus päättymättömään elämään ratkaistaan. He opettavat ylönousemuksellisia soveltamaan hengen etiikkaa ja olemaan aidosti armeliaita. *Urantia-kirjassa* sanotaan: *Sinun olisi käsitettävä, että olemalla ensiksi oikeudenmukainen, sitten kohtuullinen, seuraavaksi pitkämielinen ja sitten hyväntahtoinen, olet saava suuren palkkion henkilökohtaisen tyydytyksentunteen muodossa. Ja sitten, jos tältä pohjalta niin päätät ja jos sydämesi on siinä mukana, voit astua seuraavan askelen ja osoittaa aidosti laupeutta; – –.* [315:1] Välivaiheet on käytävä läpi; muutoin mitään aitoa armoa ei ole. Holhoavuus, alentuvaisuus, hyväntekeväisyys ja sääli eivät ole armoa.

Todellinen laupeus tulee seuraavien, armoa edeltävien ilmiöiden huipentumana:

- ryhmänsisäinen yhteisymmärrys
- keskinäinen arvonta
- veljellinen yhteenkuuluvuus
- hengellinen yhteys
- jumalallinen harmonia.

3. *Ajan Tärkeys* Aika on elintärkeä tekijä kaikessa, mikä on Havonan ja Paratiisin tällä puolen. Viimeisellä tuomiolla Päivien Muinaisten edessä aika on eräs todistusaineiston osatekijä. Ajan Tärkeydet todistavat, että jokaisella vastaajalla on ollut yllin kyllin aikaa päätöstensä tekemiseen ja valinnan suorittamiseen. He ovat myös profetoimisen salaisuus. Näitä enkeleitä kohdataan ensi kerran mansiomaailmoissa,

missä he ohjaavat käyttämään aikaa positiivisessa käytössä eli työssä ja negatiivisessa hyödyntämisessä eli levossa.

4. *Luottamuksen Juhlallisuus*. Luotettavuus on itsensähallitsemisen, luonteenlujuuden, todellinen mitta. Nämä enkelit välittävät kuvan siitä, mitä ovat velvollisuudentunto, pyhydentunto ja luottamuksen juhlallisuus. Lisäksi he heijastavat hallitseville vastuullisille jokaisen luottamustehtävään ehdolla olevan luotettavuuden ja mittavat kunkin olennon luotettavuuden versus laiminlyönnit tai petokset. He varmistavat myös, ettei yksilöä ylikuormiteta, koska se *Urantia-kirjan* mukaan on omiaan vain kerjäämään onnettomuutta ja varmistamaan lopputulokseksi pettymyksen. [316:2] Tällä yritetään välttää vastuun antamista ihmiselle tai enkelille ennen aikaisesti.

5. *Palvelun Pyhyys*. Ainoastaan oma epäluotettavuus ja puutteellinen kyky luottamuksen arvostukseen ovat itsesi ja lisääntyvien palvelutilaisuuksien välillä. Tarkoituksenmukainen palvelu tuottaa korkeinta tyydytystä ja ilmentää jumalallista arvokkuutta. *Urantia-kirjassa* sanotaan: *Palvelua ja enemmän palvelua, enentyvää palvelua, vaikeaa palvelua, lopputulokseltaan epävarmaa palvelua ja lopulta jumalallista ja täydellistä palvelua – siinä on ajallisuuden päämäärä ja avaruuden määränpää.* [316:4]

Ajallisuuden leikkijaksot vuorottelevat aina edistymisen palvelujaksojen kanssa. Tuloksiinpääsy on mielikuvitukseksiaan seikkailumielen lapsi, ja tähän kykyyn sisältyy eettinen vastuu.

Nämä sekonafit erittelevät palvelun todelliset ja salatut vaikuttimet; he ovat mielen tutkailijoita, sydänten tutkiskelijoita ja sielujen luotajia. Heiltä eivät yritykset kätkeä sanoilla todelliset ajatukset onnistu.

6. ja 7. *Suuruuden Salaisuus ja Hyryyden Sielu*. Aika, luottamus ja vaikuttimet olivat suuruuden moraalisia ainesosasia. Planetaarisen suuruuden todellinen mitta on siinä, millaisena epäitsekkyys ilmenee pyyteetömmässä aherruksessa maisten kaltaistensa parhaaksi, eritoten hädänalaisten ja ahdingossa elävien kellojen olentojen hyväksi. Urantialla suuruus ilmenee myös itsehillinnän osoittamisena, eli se on suuri, ”joka panee kuriin oman kielensä”. Suuruus ja hyvyys ovat erottamattomia! Olla suuri on yhtä kuin olla Jumalan kaltainen. Hyviksi tullaan laupeuden kautta. (s. 317)

Näitä sekonaifiopettajia palvelee Uversan satelliit-

teilla, mutta he ulottavat vaikutuksensa aina evolutionaariin maailmoihin asti. Uversassa ovat ajallisuuden universumien viimeistelykoulut, jotka antavat valmistavan oppikurssin Havonan seitsemänkehäistä yliopistoa varten. *Nämä kolmannen asteen sekonafit ovat ajansäästäjiä, avaruudenlyhentäjiä, virheenpaljastajia, uskollisia opettajia ja ikuisia tienviittoja – jumalallisen varmuuden eläviä merkkejä – , jotka on armeliaisuudesta asetettu ajan tienrysteyksiin ohjaamaan huolestuneiden pyhiinvaeltajien askeleita suuren hämmennyksen ja hengellisen epävarmuuden hetkinä.* [318:1]

Kun hengeksi kehittyminen on päätöksessään, eloonjäänyt kuolevainen valmistautuu pitkälle lennolle **Havonaan, jossa hengellinen koulutus alkaa ”toden teolla ja vakavissaan”**. Sekonafien ensimmäisen asteen kuljetuspersoonallisuudet tuovat ajallisuuden pyhiinvaeltajat Havonan pimeiden gravitaatiokappaleiden ohitse uloimmalle planeetalle. Useimmat serafit eroavat kuolevaiskumppaneistaan ennen Havonaan lähtöä ja lähtevät omaan koulutukseensa myöhemmin seurataksaan ja saavuttaakseen Lopullisuuden Saavuttajat.

Pyhiinvaeltaja laskeutuu Havonan vastaanottoplaneetalle seitsemännen kehän ohjausmaailmaan mukanaan vain yksi täydellisyyttä edustava avu: tarkoituksen täydellisyys. [290:2] Matka Uversasta Havonaan suoritetaan yksin, ja tästä lähtien luokissa tai ryhmissä tapahtuvaa opetusta ei enää anneta. Alkaa henkilökohtainen hengellinen opetus, joka on kolminaista: älyllistä, hengellistä ja kokemuksellista.

Kun saavumme Havonaan, ensimmäiseksi annetaan tunnustus kuljetusserafille ja kiitetään häntä, minkä jälkeen meidät esitellään *Kandidaattien Opastajalle*. Kandidaattien Opastajat kuuluvat Äärettömän Hengen Korkeampiin Persoonallisuuksiin, ja heitä alkoi ilmaantua ja kehittyä Havonan Servitaaleista silloin, kun ensimmäinen pyhiinvaeltaja superuniversumista eli Grandfanda saapui.

Kandidaattien Opastaja jää seuraan koko Havonan kehillä vietettävän elämänvaiheen ajaksi, ja oma Kandidaattien Opastajasi jättää hyvästit vasta kun vaivut *ajallisuuden osaltasi päättävään uneen.* (s. 270)

Havonaan saavuttaessa laaditaan myös viesti paikallisuniversumin Luoja-Pojalle, universumin isälle, joka mahdollisti meidän elämänuramme Jumalan poikana. Tieto saapumisesta Havonaan välitetään myös henkilökohtaisesti serafisuojelijalle, oli pa tuo serafi missä hyvänsä.

Havonan universumissa ja myöhemmin Paratiisissa toimivat hoivaavina henkinä supernafit, joita tavataan myös ajallisuuden ja avaruuden maailmoissa erityistehtävissä.

Esitän nyt kertauksena **suuruniversumin hoivaavien henkien** luettelon (s. 285):

1. Supernafit.
2. Sekonafit.
3. Tertiafit.
4. Omniafit.
5. Serafit.
6. Kerubit ja sanobit.
7. Keskiväliolennot.

Kertauksena myös hoivaavien henkien ominaisuuksista seuraavaa:

- Avaruuden evolutionaaristen ja tahdollisten ylösnousemusluotujen hoivaavia henkikumppaneita.
- Sfäärien korkeampien jumalallisten olentojen virka- ja työtovereita.
- Erillisiä persoonallisuuksia, yksilöllisiä.
- Arvostavat vaihtelunohjaajien palveluksia.
- Viettävät yhdessä avaruuden Sanansaattajien kanssa lepo- ja virkistyskausia.
- Olemukseltaan seurallisia ja ystäväystymiskykyisiä.
- Omaavat erilaisia tehtäviä ja status saattaa muuttua: voivat toimia Paratiisikumppaneina, Taivaallisina Kirjureina tai Teknisinä Neuvojina; kerubista voi tulla serafi; evolutionaarisesta serafista voi tulla Jumalan ylösnousemuksellinen Poika.

Palataan supernafeihin:

Ensimmäisen asteen supernafit polveutuvat Äärettömästä Hengestä ja palvelevat Paratiisissa. Toisen ja kolmannen asteen supernafit palvelevat Havonassa ja polveutuvat Valtiashengistä ja Kehien Hengistä.

Toisen asteen supernafit ovat taivaaseen nousevien olentojen tehtävainohjaajia Havonan seitsemällä kehällä ja huolehtivat myös kehillä oleskelevien Paratiisin kansalaisten opetuksesta. Valtiashenget alkoivat luoda toisen asteen supernafeja, kun Grandfanda saapui Havonaan.

Kehien Seitsemän Henkeä luovat kolmannen asteen supernafit.

Kolmannen asteen supernafit jaotellaan seuraavasti (s. 288):

1. *Sopusoinnunvalvojat* ovat alkuisin ensimmäiseltä kehältä. He pitävät kaiken kitkattomassa ja ripeässä liikkeessä ja valvovat, ”ettei mikään voi missään tapauksessa mennä vikaan.” He myötävaikuttavat ajallisuuden ja ikuisuuden pyhiinvaeltajien kykyyn ymmärtää toisiaan.

2. *Pääkirjaajat* luodaan toisella kehällä. He kirjaavat Havonan konkreettisia arkistoja, oman luokansa hengellisiä arkistoja ja Paratiisin formaalisia arkistoja varten. He lähettävät todellisen tiedon kannalta tärkeät tapahtumaraportit Paratiisin eläville kirjastoille, supernafien tiedonvarjelijoille.

3. *Kaukotiedottajat* luodaan kolmannella kehällä. Heidän virallinen asemansa sijaitsee seitsemännen kehän 70. planeetalla. He ovat ”teknikkomestareita” ja vastaanottavat ja lähettävät keskusluomuksen kaukotiedotuslähetyksiä ja ohjaavat Paratiisin jumaluusilmiöitä käsitteleviä avaruusraportteja.

4. *Viestinviejät* ovat peräisin kehältä numero neljä. He ovat persoonallista sanomanvälitystä edellyttävien viestien viejiä ja palvelevat tässä tarkoituksessa myös ajallisuudesta ylösnousevia.

5. *Tietoaineiston koordinoijat* ovat peräisin kehältä numero viisi. He toimivat taivaaseen nousevien ja taivaasta laskeutuvien pyhiinvaeltajien välisen veljellisen suhteen edistäjinä ja pitävät taivasmatkalaiset universumien universumin asioiden osalta ”ajan tasalla”. He ovat Havonan ”eläviä sanomalehtiä”.

6. *Kuljetuspersoonallisuudet* ovat peräisin kehältä numero kuusi ja operoivat seitsemännen kehän planeetalta numero 40. He kuljettavat Havonaan ja sieltä pois. He vievät pois ne pettyneet ehdokkaat, joiden löytöretki Jumaluuteen toistaiseksi epäonnistui.

7. *Reservit.*

Toisen asteen supernafit jaotellaan seuraavasti (s. 289):

1. Pyhiinvaeltajien auttajat.
2. Korkeimmuuden oppaat.
3. Kolminaisuuden oppaat.
4. Pojan löytäjät.
5. Isän oppaat.
6. Neuvonantajat ja neuvojat.
7. Levon täydentäjät.

Havonassa meitä luotsaavat supernafit, jotka polveutuvat meidän oman superuniversumimme johtavasta Valtiahengestä.

1. *Pyhiinvaeltajien auttajat* suorittavat työnsä seitsemännellä kehällä kolmena pääjakautumana: 1. Paratiisin-Kolminaisuuden korkein ymmärtäminen; 2. Isä–Poika-kumppanuuden hengellinen käsittäminen; 3. Äärettömän Hengen älyllinen tajuaminen. Suoritettava oppikurssi on ”määrällinen, laadullinen ja kokemuksellinen – älyllinen, hengellinen ja korkein”. Kun supernafikumppanisi arvioi sinut päteväksi siirtymään seuraavalle kehälle, sinut viedään seitsemännen Kehän Hengen kahdentoista avustajan eteen, jossa edellytetään selviytymistä kyseisen kehän kokeista. Siihen kuuluu kyseisen ylösnousemuspyhiinvaeltajan superuniversumin Valtiashengen hengellinen tunnistaminen ja tajuaminen. Ja jos kurssi hallitaan, odottaa seuraava kehä.

2. *Korkeimmuuden oppaat*, kuudes kehä. Kuudennelle kehälle siirrettyjä kutsutaan ”hengellisiksi kandidaateiksi”. Tällä kehällä saavutetaan uusi käsitys Korkeimmasta Jumalallisuudesta ja kohdataan ajallis-avaruudellisen ykseyden keskusuniversumilähde: Korkeimman Jumalan hengellinen reaalisuus. Havaittavissa ei ole mitään Korkeimmuuden persoonallista läsnäoloa. Korkeimman vaikutuksesta jokainen ylösnousemusluotu kokee *muuntavaa kasvua, uutta tietoisuuden yhdentymistä, uutta tarkoituksen hengellistymistä, uutta herkistymistä jumalallisuudelle*. [292:3] Sen jälkeen 70-jäseninen komissio kuulustelee, ja kun pyhiinvaeltaja on saanut komission vakuuttuneeksi siitä, että hän käsittää Korkeimman Olennon ja Korkeimmuuden Kolminaisuuden, hän siirtyy viidennelle kehälle.

3. *Kolminaisuuden oppaat* hoivaavat viidennellä kehällä. Hengellisiä kandidaatteja kutsutaan täällä ”ehdokkaiksi löytöretkelle Jumaluuteen”. Täällä saadaan opetusta, joka koskee jumalallista Kolminaisuutta, valmistuksena yritykselle päästä Äärettömän Hengen persoonallisuuden tunnistamiseen. Täällä tullaan myös tajuamaan todellisen mentaalisen ja vaivalloisen hengellisen ponnistelun merkitys. Merkittävää on, että *[k]oskaan ei ajallisuuden pyhiinvaeltaja löytäisi Paratiisin-Kolminaisuuteen kuuluvaa ensimmäistä lähestyttävissä olevaa persoonaa, elleivät häntä olisi auttamassa ja tukemassa nämä oppaat* – –. [293:0] Oppikursin jälkeen seuraa tutkinto yhdelle kolmiyhteisistä komissioista, jotka koostuvat yhdestä finaliittiedustajasta, yhdestä ensimmäisen asteen supernafista (menettelyohjaajasta) ja yhdestä Yksinäisestä Sanansaattajasta tai Paratiisin Kolminaisuudesta Pojasta.

Tältä kehältä tehdään kokeilumatkoja Paratiisiin siirtokolmikron seurassa, johon kuuluvat supernafeihin kuuluva kehäkumppani, Kandidaattien Opastaja ja servitaaliveri. Siirtokolmikko antaa pyhiinvaeltajalle apua *hänen vaikeassa tehtävässään tunnistaa ja havaita Ääretön Henki ja ymmärtää häntä sen verran, että se riittää persoonallisuuden tunnistukseksi. Jokainen Paratiisissa oleva ylösnousemuspyhiinvaeltaja voi havaita Kolminaisuuden maantieteellisen eli sijainnillisen läsnäolon, suuri enemmistö pystyy saamaan yhteyden Jumaluuksien, ja eritoten Kolmannen Persoonan, ähylliseen realiteettiin, mutta kaikki eivät pysty tunnistamaan tai edes osaksikaan ymmärtämään Isän ja Pojan hengellisen läsnäolon realiteettia. Vieläkin vaikeampaa on päästä edes vähimpään mahdolliseen hengelliseen käsitykseen Universaalista Isästä.* [293:3]

Sen jälkeen opiskelija siirretään Pojan löytäjien hoivaan neljännelle kehälle.

4. *Pojan löytäjät.* Neljättä kehää kutsutaan ”Poikien kehäksi”. Tämän kehän maailmoista vierailtaan Paratiisissa, jotta saataisiin ymmärtävä yhteys Iankaikkiseen Poikaan. Mikael-Poikien maailmoissa annetaan opetusta sekä ylösnousemuksellisille että alaslaskeutuville. Näiden supernafien tehtävänä on valmentaa suojattinsa niin, että nämä onnistuvat Pojan hengellisessä käsittämässä ja Pojan persoonallisuuden tunnistamisessa sekä onnistuvat käsittämään Pojan ja Äärettömän Hengen erillisiksi persoonallisuuksiksi. Tutkintoja ei enää toimeenpanna. Edistyminen on jatkossa enää yksilön hengellisyden varassa, *eikä kukaan Jumalia lukuun ottamatta rohkene antaa päätöstä siitä, missä määrin joku on hengellinen. Epäonnistumisen sattua sen syitä ei milloinkaan osoiteta, – –.* [294:2] Jos ehdokas epäonnistuu Jumaluuteen tekemällään löytöretkellä, hänet asetetaan ensimmäisen asteen supernafien valtuutuspäällikköryhmän valvontaan ja hänet lähetetään noin vuosituhanneksi takaisin avaruuden maailmoihin työhön – ei kuitenkaan synnyinsuperuniversumiinsa! Sen jälkeen koittaa uusi paluu Havonan ensimmäiselle kehälle, josta hänet siirretään välittömästi kehälle, jossa eteneminen edellisellä kerralla katkesi. *Toisen asteen supernafit eivät koskaan epäonnistu luotsata suojattejaan menestykseen tällä toisella yrittämällä, – –.* [294:4]

5. *Isän oppaat.* Havonan kolmas kehä on saavutettu! Isän oppaat ovat kaikkein kokeneimpia supernafiohjaajia, ja he pitävät kolmannen kehän maailmoissa viisaukouluja ja menetelmäopistoja. Universaalisen Isän saavuttaminen on ”passi ikuisuuteen”. *Epävarmuuden päivät ovat päättymässä, kiusaus epäilemiseen on katoamassa, määräystä olla täydellinen on noudatettu.* [295:1] *Aika katoaa ikuisuuteen; avaruus häipyä pal-*

vovaan samastumiseen ja harmoniaan Universaalisen Isän kanssa. [295:2]

6. *Neuvonantajat ja neuvot* ovat toisen kehän supernafeja ja antavat ikuisen elämänuran ohjausta. He neuvovat myös epäonnistuneita kehien saavuttajia ennen näiden palautusta superuniversumiin. Näiden pettyneiden *henki oli kaikinpuolin hyväksyttävä; heidän epäonnistumisensa johtui läbestymismenetelmän jostakin vaiheesta tai heidän kokemustaustansa jostakin osasta.* [295:5] *Ja he lähtevät aiempien päivien ja aikakausien tehtäviin iloiten ja riemuiten. Jonakin toisena päivänä he palaavat suurimmaksi pettymyksekseen muodostuneelle kehälle ja yrittävät uudelleen löytöretkeä Jumaluuteen.* [295:6]

Menestyksekkäät pyhiinvaeltajat siirretään sisäkehälle heistä aina huolehtivien Kandidaattien Opastajien toimesta levon täydentäjien huostaan.

7. *Levon täydentäjät.* Näiden supernafien kanssa opiskellaan lähenevän Paratiisissa-asumisen ongelmia, esimerkiksi sopeutumista Paratiisiin moniin olentoryhmiin.

Havonan sisäkehällä asustaa mm. luotujen kolminastamia poikia supernafien valvonnassa.

Kun oleskelu ensimmäisellä kehällä on loppuvaiheessa, ylösnousemuspyhiinvaeltajat tapaavat supernafien ensimmäisen asteen yhteisöön kuuluvat levon alkuunpanijat, jotka valmistelevat ”viimeisen ylösnousemuksen siirtymäuneeen”, johon käydään yhdessä levon täydentäjien kanssa ”Havonan antamana takeena”. Tässä kohden lepo tarkoittaa *Urantia-kirjan* mukaan ”rentoutumista aikakausia jatkuneesta jännityksestä”. (s. 297)

Aikana, jolloin taivasmatkalaiset oleskelevat viimeisiä päiviään Havonan viimeisellä kehällä, nimetään heidän vastaanottajakumppaninsa, ja nämä tutkivat huolellisesti muistiinmerkinnät, jotka koskevat kuolevaisten alkuperää ja vaiheikasta ylösnousemusta avaruuden maailmojen ja Havonan kehien kautta. [283:6] *Urantia-kirjassa* sanotaan lisäksi, että jos sattuisimme saapumaan Paratiisiin yhdessä maisen elämänvaiheen aikaisen kumppanin tai läheisen toverin kanssa tai mikäli kohtaloamme varjellut serafi sattuisi saapumaan kanssamme tai olisi odottamassa, silloin seuraamme ei osoitettaisi ketään vakinaista kumppania. Tai vastaavasti: *Jos Paratiisissa-olosi aikana ennen finaaliin aseman saavuttamista sattuisit jostakin syystä joutumaan erilleen ylösnousemuksellisen elämänvaiheen aikaisesta toveristasi – kuolevaisesta tai serafista – , seuraasi osoitettaisiin heti Paratiisikumppani nevojaksi ja seurapitäjäksi. Kun kumppani kerran on määrätty Paratiisissa yksinään asuvalle ylösnousemukselliselle kuolevaiselle, hän pysyy tämän henkilön seurassa siksi kunnes tämä joko liitetään uudelleen ylösnousemuksellisiin tovereihinsa tai otetaan asianmukaisesti Lopullisuuden Saavuttajien jäseneksi.* [283:8]

Paratiisikumppani annetaan superuniversumityypin mukaisesti serafien, sekonafien tai supernafien riveistä seitsemästä superuniversumista saapuville ylösnousemusluoduille.

Paratiisikumppanit seuraavat myös niitä, jotka jostakin syystä epäonnistuvat Havonassa Jumaluden löytöretkellä ja jotka lähetetään toista yritystä varten superuniversumiin. Heidän tehtävänsä on lohduttaa, rohkaista ja olla seuralaisena. Samoin, jos tappio kärsitään kuljettaessa Havonassa ylösnousemusserafin – kuolevaisena eletyn elämänvaiheen aikaisen suojelusenkelin – seurassa, niin serafi seuraa vapaehtoisesti toiseen yritykseen superuniversumiin. Jos taas kahdesta läheisestä kuolevaisesta taivasmatkalaisesta toinen saavuttaa Jumaluden ja toinen siinä epäonnistuu, ei onnistuneen sallita seurata pettynyttä superuniversumiin, vaan tehtävään osoitetaan joku Paratiisikumppanien varajoukoista. Samoin joku Paratiisikumppani tulee seuralaiseksi Keskussaarelle kuolevaiselle, joka jää odottamaan tappion kärsineen toverin paluuta Havonaan.

Ensi asteen supernafit eli Paratiisin supernafit ovat Äärettömän Hengen luomia ja toimivat Paratiisin kansalaisten ja ylösnousemuksellisen pyhiinvaeltajakunnan keskinäisen ymmärtämyksen hyväksi. Heidän toimintansa Paratiisin ulkopuolella on vähäistä, joskin meidän kannaltamme on mielenkiintoinen se tieto, että heitä asetetaan myös niiden serafijoukkojen päälliköiksi, jotka palvelevat kapinan vuoksi eristetyissä maailmoissa. *Kun Paratiisin-Poika lahjoitetaan tällaiselle maailmalle, – – ja kun hän palaa tämän eristetyn maailman valtuutettuna vapauttajana, valtuutuspäälliköt määräävät aina yhden ensiasteisen supernafin ottamaan komentoonsa äskettäin takaisin voitettulla sfäärillä palvelevat hoivaavat henget.* [298:2] Eli Urantian serafien päällikkö on ensimmäisen asteen supernafi!

Ensi asteen supernafeja on seitsemän ryhmää:

1. *Levon alkuunpanijat* toimivat opettajina, jotka lopullisesti valmistavat ajallisuuden pyhiinvaeltajat johdatettaviksi ikuisuuteen ”jumalallisen levon” kautta. He saapuvat tehtävää varten Paratiisista Havonan sisäkehälle.

Urantia-kirjan mukaan lepoa on seitsemää lajia: uni ja leikki, uuden oivaltaminen, palvonta, olentojen uudelleenlatautuminen fyysisellä ja henkisellä energialla, siirtymisuni serafoituina sfääriltä toiselle ja jumalallinen lepo siirryttäessä ikuisuuteen.

2. *Valtuutuspäälliköt.* Supernafipäällikkö, ”alkuperäinen enkelten esikuva”, määrää aika ajoin tämän ryhmän johtamaan ensimmäisen, toisen ja kolmannen asteen supernafeja. Reservit seurustelevat ylösnousemuskuolevaisten kanssa. Sivulla 300 todetaan, että *on varsin rauhoittavaa seurustella enkelien*

tyyppiä edustavien mielellisten olentojen kanssa, koska muutoin joudutaan olemaan tekemisissä noin kolmentuhannen erilaisen Paratiisin voimallisen älyllisen olentoryhmän kanssa.

3. *Etiikantulkitsijat.* Ylösnousemuksen kuluessa on merkittävää se, että *[j]okainen kohdattu uusi työtoverien ryhmä merkitsee aina uutta etiikan tasoa, – –* [300:5] Tässä kappaleessa etiikka määritellään siten, että *jokainen yksilö tunnustaa jokaisen muun ja kaikkien muiden yksilöiden olemassaoloon sisältyvät oikeudet.* [300:4] Nämä enkelit antavat ylösnousemuksellisille neuvoja eettisten tulkintojen osalta. He toimivat kansamme asukkaana aseman saavuttamisen hetkestä aina Kuolevaisfinaliittien Joukkokunnan viralliseen jäseneksi kutsumiseen saakka. He antavat siis koulutusta Paratiisin henkilösuhteiden etiikasta.

4. *Käytöksenohjaajat* neuvovat tapoja, jotka kuuluvat Valon ja Elämän Keskussaarella oleskelevien täydelliseen käyttäytymiseen. *Keskusuniversumin perussävel on sopusointu, ja Paratiisissa vallitsee selkeä järjestys. Asianmukainen käyttäytyminen on olennaisen tärkeää etenemiselle tiedon tietä, filosofian kautta, spontaanin palvelun hengellisiin korkeuksiin. On olemassa jumalallinen menetelmä lähestyä Jumalallisuutta; ja tämän menetelmän omaksumista täytyy odottaa siksi kunnes pyhiinvaeltaja saapuu Paratiisiin.* [301:3] Käytöksenohjaajat opastavat kuolevaisasukkaita lukemattomien uusien tilanteiden ja entuudestaan tuntemattomien käytäntöjen suhteen, koska *Paratiisi näyttää sanomattoman oudolta ja odottamattoman uudelta niistä, jotka lopulta saavuttavat asukkaan statuksen.* [301:5]

5. *Tiedonvarjelijat* ovat eläviä kirjoja, täydellisiä muistiinpanoja, eläviä, automaattisia kirjastoja. Universumin tosiasiat ovat myötäsyttyisesti tallentuneina näihin enkeleihin. He toimivat tiedon lähteinä ja sen todentajina, ja heidän kanssaan eli siis elävän tiedon kanssa voit nyt seurustella ”kasvoista kasvoihin”. (s. 302)

Tiedonvarjelijat ovat lopullinen ja elävä yhteen veto kirjaajakenkeiden verkostosta, johon kuuluvat paikallis- ja superuniversumien serafit ja sekonafit sekä Havonan kolmannen asteen supernafit. Tästä tiedosta ovat erillisiä Paratiisin formaaliset arkistot eli maailmankaikkeuden historian kumulatiivinen yhdistelmä.

Totuutta oleva viisaus on peräisin keskusuniversumin jumalallisuudesta, mutta kokemuksellinen tieto on enimmältään peräisin ajasta ja avaruudesta. Tiedonvarjelijat myös organisoivat ja luokittelevat tiedon seitsemään suureen ryhmään, joissa on miljoona alajakautumaa. Paikallisuniversumeissa voidaan tätä tietoa käyttää vain epäsuorin keinoin ja heijastamisen kautta.

6. *Filosofian mestarit.* Filosofista saadaan mielen-

virkestystä! Filosofian mestarit pitävät kurseja viisauden seitsemästäkymmenestä funktionaalista jakautumasta ja käsittelevät Infiniittisyyden suunnitelmia ja tarkoituksia. Heillä on käytössään tiedonvälityksen etevämmät menetelmät, joten [y]hden tunnin opetus Paratiisissa vastaisi kymmenentuhannen vuoden opetusta sanamuistiin perustuvilla Urantian menetelmillä. [303:2] Tämä filosofointi on vain henkilökohtaisesti läsnä olevien saatavilla; sitä ei lähetetä kaukoviestiin. Ympäriivät luomakunnat saavat tietää näistä opetuksista vain niiltä, jotka ovat ne kokeneet ja jotka ovat sitten tuoneet tätä viisautta avaruuden universumeihin. [303:4]

7. *Palvonnanohjaajat.* Paratiisiin nousevilla palvelonta on ”etummainen ja hallitseva intohimo”, ”spontaani tunteenpurkaus”, ja siksi todetaan, että palvelonnan julkituloa on välttämätöntä ohjata ja säädellä. Palvonnanohjaajien johdolla suoritetaan ajoittaiset, spontaanit, ryhmissä tapahtuvat palvelonnan ja hengellisen ylistyksen purkaukset. Täten saavutetaan korkein mielihyvä: ylevän itseilmaisun ja henkilökohtaisen ilon huipentuma. *Urantia-kirjassa* todetaan, että *kaikki ylösnousemuskelliset olennot jäisivät ilmielin iäksi nauttimaan palvelomista, elleivät valtuutus-päälliköt aika ajoin hajottaisi näitä kokouksia.* [304:1] Ylösnousemuskuolevaiset astuvat ikuisen palvelun tehtäviin vasta sitten, kun he ovat saaneet täyden tyydytyksen palvelomista.

Palvonnanohjaajat opettavat palvelomaan siten, että ylösnousemuskuolevaiset *saisivat kyvyn päästä tähän itsensäilmaisemisen tuottamaan tyydytyksen tilaan ja kykenisivät samalla kiinnittämään huomiota paratiisijärjestelmän välttämättömiin toimintoihin.* [304:2] Palvonnanohjaajat avaavat uusia ja tuntemattomia ilmaisukanavia palvelomalle. Palvonta on ”Paratiisin virkistävää leikkiä”.

Paratiisissa on varattu määrätty ajankohdat ja paikat palvelontaa varten, mutta [p]alvonnantarvetta on aina ylenmäärin enemmän kuin mitä siihen valmistauduttaessa arvioitiin. [304:4] *Toisinaan koko Paratiisi joutuu kaikenkattavan hengellisen ja palvelontatyönsä vuoksi valtaan. Palvonnanohjaajat ovat usein voimattomia hallitsemaan tällaisia ilmiöitä, kunnes Jumaluuden asuinsijoilta ilmestyy kolminkertainen valon virtaus merkiksi siitä, että – – vilpitiön palvelonta on tuonut – – täyden tyydytyksen Luoja-Isän loputtomalle rakkaudelle.* [304:5]

Sen jälkeen kun on saavutettu palvelonnan tuottama korkein tyydytys, ollaan päteviä pääsemään Lopullisuuden Saavuttajakuntaan eli vannotaan ikuisuuden Kolminaisuusvala ja päästään *Kuolevaisten Lopullisuuden Saavuttajakuntaan.* Jatkossa finaliitti on kasvokkain Perimmäisen Jumalan antaman haasteen kanssa. Finaliitteja osoitetaan tarkkailu- ja yhteistyö-

palveluun luomistuloksen ääri rajoille asti; ulkoavaruuden sfäärien kehityksen aikakausina finaliiteilla on mahdollisesti niihin liittyviä tehtäviä.

Yhdessä adoptoitujen ja glorifioitujen serafien kanssa kussakin finaliittikompaniassa on tavallisesti noin 990 jäsentä. Kymmenen paikkaa eli yksi prosentti on osoitettu muille kuin kuolevaisille ja serafeille, esimerkiksi glorifioituille Aineellisille Pojille, keskiväliolentoille ym.

Finaliitit on merkitty kirjoihin ”vain” kuudennen asteen henkinä. Piensektorissa kuolevaiset ovat ensimmäisen luokan henkiä, suursektorissa toisen luokan henkiä, superuniversumissa kolmannen luokan henkiä ja Havonan kuudennella kehällä neljännen luokan henkiä. Viidennen luokan henki olet, kun löydät Universaalisen Isän, ja kuolevaisfinaliittivalan jälkeen olet kuudennen luokan henki. Seitsemännen asteen henkistatus saavutettaneen samanaikaisesti, kun saavutetaan Korkein Jumala.

Adoptoiduista serafeista todetaan *Urantia-kirjassa: Monet kuolevaisten uskollisista serafisuojaajista saavat käydä läpi taivaaseennousijan elämänavaiheen yhdessä ihmisuojaajien kanssa, ja Isään fuusioituttuaan monet näistä suojeleusesteistä vannovat ikuisuuden finaliittivalan yhdessä suojelemissa kuolevaisten kanssa ja omaksuvat näin ikijäikiksi kuolevaiskomppaniensa määränpään.* [348:6]

Entä ystävämme *keskiväliolennot*? Keskiväliolennot jäävät harvoin synnyinmaailmaansa sen jälkeen, kun se on asettunut valoon ja elämään. Sen jälkeen heidät vapautetaan planeetalta ja he aloittavat nousunsa Paratiisia kohden kuolevaisylösnousevien taivon ja heidän kanssaan. Kaikki toisasteiset keskiväliolennot fuusioituvat lopulta Suuntaajaan, ja heidät otetaan kuolevaisyhteisön jäseniksi. Monissa finaliittikompanioissa on yksi tällainen glorifioitu olento.

Yhden paikan finaliittiyhteisössä täyttää ns. *Valon Evankelista* eli ei-pysyväisjäsen; muut 999 ovat pysyviä. Valon Evankelista tulee Yksinäisistä Sanansaattajista, supernafeista, sekonafeista, Paratiisin kansalaisten tai heidän kolminaisuustensa jälkeläisten keskuudesta jne.

Yhteistyömme ja yhteiselämämme enkelien kanssa jatkuu ajasta ikuisuuteen. Arvostakaamme ja kunnioitakaamme heitä ja tuntekaamme rakkaudelta uteliaisuutta näitä ystäviämme ja veljiämme kohtaan!

Suomen Urantia-seuran kesäpäivät Tampereella 7.– 9.6.2002

Jeesus: Lapsuus ja nuoruus

Jeesuksen lapsuudesta ja nuoruudesta tunnetaan muutamia keskeisiä tapahtumia, mutta *Urantia-kirja* valottaa hänen henkistä ja fyysistä kasvuaan huomattavan laajasti. Toisaalta hänen kasvuunsa liittyy yleistettävyyttä, jolla on yhtymäkohtia nykyaikaan. Tämänkertaisten kesäpäivien teeman on ajateltu olevan ensimmäinen osa ihmisen elämänkaaren kokonaisuutta käsittelevää seminaarisarjaa, joka toivottavasti toteutuu jossain muodossa lähivuosina.

OHJELMA (Muutokset mahdollisia)

Perjantai 7.6.2002

- 18.00–19.00 Saapuminen Lapinniemeen
18.30–19.00 Hallituksen kokous
19.00– Suomen Urantia-seura r.y:n vuosikokous

Lauantai 8.6.2002

- 08.00–09.00 Buffet-aamiainen majoittuneille kylpyläravintolassa
09.00–09.15 Kesäpäivien avaus (*Kalevi Eklöf*)
09.15–09.30 Harras hetki (*Matti Tossavainen*)
09.30–11.00 Jeesuksen lapsuus ja muita näkökulmia lapsuuteen (*Eija Seppänen-Bolotinski*)
11.00–12.00 Ryhmätyöt
12.00–13.00 Lounas
13.00–14.00 Pieni tutkielma joulusta (*Kalevi Eklöf*)
14.00–14.30 Kahvi- ja teetauko
14.30–15.30 Ryhmätyöt ja niiden purku
15.30–17.30 Jeesuksen lapsuus ja nuoruus (*Matti Heinonen*)
17.30–18.30 Iltapala
18.30– Illanvietto

Sauna- ja allasosaston käyttö kokouspaketin valinneille vapaa, päiväkokouspaketin valinneille 9,5 €/kerta.

Sunnuntai 9.6.2002

- 08.00–09.00 Aamiainen
09.00–09.15 Aamunavaus (*Joel Rehnström*)
09.15–11.30 Varhaiskasvatus Suomessa (Asiantuntijan esitelmä ja keskustelua)
11.30–12.00 Nuorisotyö (*Matti Hulkkonen*)
12.00–13.00 Lounas
13.00–13.30 Taloudelliset olosuhteet Jeesuksen lapsuudessa (*Matti Tossavainen*)
13.30–14.00 Yleisökeskustelu ja kesäpäivien yhteenveto (*Matti Tossavainen*)
14.00– Lähtökahvi ja -tee
–15.00 Tilaisuus päättyy

MAJOITUS- JA RUOKAILUVAIHTOEHDOT JA HINNAT (SIS. ALV)**Majoitus perjantaista lauantaihin 7.– 8.6.2002: 63,5 €/hlö/vrk (paketti 1)**

- Yöpyminen kahden hengen minisviitissä
- Sauna- ja allasosaston täysin vapaa käyttö
- Buffet-aamiainen kylpyläravintolassa
- Kokous- ja ryhmätyötilat

Majoitus- ja kokouspaketti lauantaista sunnuntaihin 8.– 9.6.2002: 119 €/hlö/vrk (paketti 2)

- Yöpyminen kahden hengen minisviitissä
- Sauna- ja allasosaston täysin vapaa käyttö
- Buffet-aamiainen kylpyläravintolassa
- 2 x päivän lounas noutopöydästä
- 2 x kokouskahvit ja kahvileipä
- Kokous- ja ryhmätyötilat

Koko paketti perjantaista sunnuntaihin: 63,5 € + 119 € = 182,5 €

Päiväkokouspaketti (ei majoitusta):

- **Paketti 3: Yksi vuorokausi (la tai su), yhteensä 30 €/hlö/vrk**
- Päivän lounas noutopöydästä
- 1 x kokouskahvit ja kahvileipä
- Kokous- ja ryhmätyötilat

- **Paketti 4: Kaksi vuorokautta (la ja su), 2 x 30 €/hlö/vrk, yhteensä 60 €/hlö**
- Päivän lounas molempina päivinä noutopöydästä
- 1 x kokouskahvit ja kahvileipä molempina päivinä
- Kokous- ja ryhmätyötilat

Huom! Osallistuminen vain perjantai-illan vuosi- ja hallituksen kokoukseen on maksuton.

ILMOITTAUTUMINEN, PERUUTUSEHDOT JA LISÄTIEDOT

Paikka: Lapinniemi, Holiday Club Tampereen kylpylä

Lapinniemenranta 12

33180 TAMPERE

puh. (03) 259 7111

Lisätietoja kesäpäivien ajantasaisesta ohjelmasta saa seuramme Internet-sivuilta osoitteesta

www.urantia.fi

ja kokouspaikasta osoitteesta

www.holidayclub.fi

Suosittellemme tutustumista molempiin sivustoihin.

Ilmoittautuminen

Kesäpäiville ilmoittaudutaan viimeistään tiistaina 7.5.2002 maksamalla summa, joka muodostuu yllä olevista pakettivaihtoehdoista osallistujan valinnan mukaan, Suomen Urantia-seura r.y:n tilille 142730-102126 (Nordea). Muista laittaa kohtaan ”Viesti” osallistujan nimi ja yhteystiedot sekä mikä tai mitkä paketit ovat kyseessä.

Peruutusehdot

Jos peruutus tapahtuu myöhemmin kuin 14 vuorokautta mutta viimeistään 7 vuorokautta ennen tilaisuutta, peritään 75 % osallistujan tilaamista palveluista. Tämän jälkeen maksua ei palauteta. Esteen ilmetessä osallistumisvarauksen voi luovuttaa toiselle henkilölle. Pyydämme ilmoittamaan muutoksesta Matti Tossavaiselle.

Miten tulla?

Keskustasta ja rautatieasemalta 1,5 km

Särkänniemestä 1,0 km

Lentokentältä 15 km

Rautatieasemalta VR:n kimpfabussilla noin 2,5 euroa ja taksilla noin 6 euroa

TKL:n linja numero 2 Rauhanniemeen

Keskustalinja numero 10 kylpylän pääovelle

Autolla Helsingistä tullessa seuraa ensimmäisten liikennevalojen jälkeen Vaasa-kylttejä, kunnes tulevat Lapinniemi-kyltit.

Oulusta 475 km ja Helsingistä 180 km.

Yhdistä lomailu, kesäpäivät ja hoidot – kehon ja mielen virkistykseksi !

Osallistujilla on mahdollisuus tilata erilaisia hoitoja itselleen etukäteen ja rajoituksin paikan päällä. Palvelut ovat auki kaikkina viikonpäivinä. Lisätietoja hoidoista ja hinnoista saa yllä olevasta kylpylän Internet-osoitteesta.

Yhteystiedot

Matti Tossavainen

Heidehofinpolku 5

01300 VANTAA

(09) 873 2255

050 332 2824

tossmatt@hotmail.com

Kristina Siikala

Luhtikyläntie 712

16300 ORIMATTILA

(03) 777 8191

040 742 6288

kristina.siikala@pp.inet.fi

Kansainvälinen IUA-konferenssi 2002

Pariisi, 3.—7. elokuuta 2002

Muistutus, että ilmoittautumispäivämäärä lähestyy. Halvemman hinnan takaraja on 15.4.2002. Kaikki ajan tasalla oleva tieto löytyy alla olevasta osoitteesta englanniksi tai espanjaksi, ja ilmoittautuminen tapahtuu myös sieltä löytyvän kaavakkeen avulla.

www.iua2002.com

Edellisessä Heijasteen numerossa, 4/2001, on suppea selostus tästä konferenssista.

Yllä olevasta osoitteesta poimittu hintataulukko:

	before April 15	after April 15
All-inclusive (from Saturday afternoon to Wednesday morning)/per adult		
double-bedded rooms	430 €	485 €
single-bedded room	520 €	585 €
Late arrival Sunday morning (all included from Sunday morning to Wednesday morning)/per adult		
double-bedded rooms	385 €	435 €
single-bedded room	455 €	510 €
Off site residence (meals only) /per adult	325 €	365 €
Off site residence (breakfast only) /per adult	250 €	280 €
Children up to 12 (all included from Saturday afternoon to Wednesday morning)/per child		
until 2	free	free
from 2 to 6	230 €	255 €
from 6 to 12	255 €	285 €
Special bus (from Charles de Gaulle airport only)/per person		
Arrival	add 10 €	
Departure	add 10 €	
Post conference (out of the functional meetings) /per person/ per day/Night & breakfast.		
For a maximum of 3 days following the conference		
double-bedded rooms/ per day	39,5 €	
single-bedded room/ per day	65,5 €	

Töölön matkatoimistolta on pyydetty tarjous lentojen hinnoista Helsinki-Pariisi-Helsinki.

Finnair: 418 € / henkilö
 SAS : 329 € / henkilö (välilasku Kööpenhaminassa mennessä)

Kaikki lentokenttämaksut sisältyvät hintoihin.

Ryhmän bussikuljetukset voidaan myös järjestää tarpeen mukaan.

Lentojen varaukset olisi tehtävä huhtikuun loppuun mennessä.

Ryhmän minimikoko on noin 20 henkilöä.

Seuran yhdyshenkilö: **Reijo Hamari** (08) 342 046; 040 502 6604

Suomen Urantia-seuran hallitus ja komiteat

<p>HALLITUS</p> <p>Kalevi Eklöf, puheenjohtaja Sivurinne 1 A, 01800 KLAUKKALA Puh. (09) 879 9474; 0400 451 471 Faksi (09) 879 7467 <i>kalevi.eklof@kolumbus.fi</i></p> <p>Reijo Hamari, varapuheenjohtaja Kosteperänkatu 2 A 84, 90100 OULU Puh. (08) 342 046; 040 502 6604 Faksi (08) 555 5437 <i>reijo.hamari@luukku.com</i></p> <p>Helena Juola, sihteeri Kalastajanmäki 10 E 70, 02230 ESPOO Puh. (09) 884 9783; 050 530 7785 <i>helena.juola@pp.inet.fi</i></p>	<p>Jäsenkomitea</p> <p>Kalle Karlsson (08) 510 402</p> <p>Ritva Niemeläinen (05) 451 3216</p> <p>Aili Nurmi (019) 688 0048</p> <p>Tapio Pulli (02) 454 4927</p> <p>Erkki Tahvanainen (014) 667 047</p>	<p>Julkaisukomitea</p> <p>Maija Heikkilä (09) 323 4147</p> <p>Seppo Kanerva (09) 496 561</p> <p>Leena Kari (09) 445 883</p> <p>Jouni Nurmi (09) 755 5070</p> <p>Tapio Talvitie (09) 505 4845</p>
<p>Kristina Siikala, rahastonhoitaja Luhtikyläntie 712, 16300 ORIMATILTA Puh. (03) 777 8191; 040 742 6288 <i>kristina.siikala@pp.inet.fi</i></p> <p>Tuula Parviainen, jäsenkomitean pj. Haapainojantie 33, 16900 LAMMI Puh. (03) 674 3226</p> <p>Martti Vanninen, julkaisukomitean pj. Krattivuorentie 9 E 13, 02320 ESPOO Puh. (09) 809 2160; 040 727 8714 <i>martti.vanninen@kolumbus.fi</i></p> <p>Raimo Ala-Hynnälä, koulutuskomitean pj. Vanhatie 33, 40530 JYVÄSKYLÄ Puh. (014) 372 2602; 0400 889 732 <i>gadonia@kolumbus.fi</i></p> <p>Matti Tossavainen, konferenssikomit. pj. Heidehofinpolku 5A, 01300 VANTAA Puh. (09) 873 2255 <i>tossmatt@hotmail.com</i></p>	<p>Koulutuskomitea</p> <p>Hanna Holopainen (014) 771 929</p> <p>Matti Hulkkonen (05) 451 3216</p> <p>Pentti Lehtelä (09) 805 5209</p> <p>Seppo Niskanen (09) 496 561</p> <p>Pekka Nurmela 0400 803 478</p>	<p>Konferenssikomitea</p> <p>Erja Kalenius (03) 378 9299</p> <p>Yrjö Kuikko (05) 414 1542</p> <p>Sinikka Lilja (09) 851 2442</p> <p>Eija Seppänen-Bolotinski (09) 874 2194</p>

Esitelmätilaisuudet Helsingissä

Seura järjestää kevätkaudella 2002 vielä kaksi esitelmätilaisuutta Helsingin **Kruununhaassa** osoitteessa **Meritullinkatu 13 G** (erillisen piharakennuksen 2. kerros). Tilaisuudet pidetään lauantaisin, alkaen kello **16.15**. Tilaisuuksiin on vapaa pääsy. Tervetuloa!

- 6.4.2002 **Seppo Niskanen ja Sinikka Lilja** Esitelmän aihe vielä avoin.
4.5.2002 **Tapio Talvitie** Kokemus - opettajienkin opettaja

Opintoryhmät tiedottavat

Suomen Urantia-seuran pääasiallinen tehtävä on *Urantia-kirjan* opetusten edistäminen ja opintoryhmien sekä yksittäisten kirjan lukijoiden kaikinpuolinen palveleminen. Seura ei tyrkytä apuaan, vaan haluaa tukea kaikkia niitä ryhmiä ja yksittäisiä kirjan lukijoita, jotka haluavat olla seuran kanssa yhteistyössä. Seuran jäsenet ja seuraan kuulumattomat ovat tässä suhteessa samassa asemassa. Seura välittää alustajia ja ryhmien vetäjiä, hoitaa pyydettyä opintoryhmien tilojen varaukset, maksaa ryhmien puolesta kohtuulliset tilavuokrat sekä hoitaa tiedotuksen ja postituksen, jotta ryhmät itse voivat keskittyä kaikkein tärkeimpään: *Urantia-kirjan* opiskeluun. Kaikki palvelu on maksutonta. Halukkaat voivat ottaa yhteyttä koulutuskomitean puheenjohtajaan tai muihin seuran toimihenkilöihin. Seuraavassa on lueteltu *Urantia-kirjan* opiskeluun omistautuneita ryhmiä. Olet tervehtänyt mihin tahansa ryhmään. Mikäli paikkakunnallasi ei ole ryhmää, ota yhteyttä seuran koulutuskomiteaan. Halukkaat itsenäiset ryhmät voivat julkaista tietonsa Heijasteessa.

Helsingin seutu

Ryhmä, jonka vetäjänä on *Seppo Niskanen*, puh. (09) 496 561 (s-posti: seppo.niskanen@kolumbus.fi), kokoontuu joka toinen tiistai klo 17.00 osoitteessa Meritullinkatu 13 G, HELSINKI. Käsittelemme neljättä osaa.

The English Study Group meets next time in May at *Seppo Kanerva's* home, Aurinkoranta 6 B 22, 00990 HELSINKI, phone (09) 496 561 (email: seppo.kanerva@kolumbus.fi).

Kevätkauden kokoontumiset jatkuvat Helsingissä Rikhardin kirjastossa, osoite Rikhardinkatu 3. Kokoontumiset joka toinen torstai 18.15–20.00 alkaen 24.1.02 ryhmätöhuoneessa, 2. krs. Tiedustelut: *Pertti Leinonen*, puh. (09) 852 1992 (s-posti: pertti.leinonen@megabaud.fi).

Ylistykseen ja rukoukseen omistautunut opintoryhmä Helsingissä sunnuntaisin klo 15.00–17.00 (17.3., 31.3., 28.4. ja 26.5.) os. Uudenmaankatu 33 (Rajatieon keskus). *Joel Rehnström*, puh. (09) 221 3125.

Hyvinkää

Tietoja toiminnasta antaa *Kari Haavisto*, puh. (019) 461 421 (s-posti: kari.haavisto@pp.inet.fi).

Joensuu

Tietoja antaa *Leena Kalaja*, Somerotie 8 C, 80230 JOENSUU, puh. (013) 313 630.

Jyväskylä

Ryhmä kokoontuu tiistaisin parillisina viikkoina klo 18.00–19.30 kaupunginkirjaston kerhohuoneessa. Lisätietoja saat *Raimo Ala-Hynniltä*, Vanhatie 29, 40530 JYVÄSKYLÄ, puh. (014) 372 2602 (s-posti: gadonia@kolumbus.fi).

Kotka

Tietoja opintotoiminnasta antaa *Marja-Leena Valkeinen*, Tuukkalanpolku 20, 48410 KOTKA, puh. (05) 228 2516.

Lahti

Lisätietoja: *Kalervo Juntunen*, puh. (03) 787 2302.

Lammi

Lammin ja ympäristön toiminnasta kiinnostuneille antaa tietoja *Tuula Parviainen*, Haapainojantie 33, 16900 LAMMI, puh. (03) 674 3226.

Lappeenranta

Tietoja antavat *Yrjö Kuikko*, puh. (05) 414 1542, ja *Matti Hulkkonen*, puh. (05) 451 3216 tai 050 516 0412.

Lempäälä

Keskusteluryhmä kokoontuu keskiviikkoisin parittomina viikkoina klo 18.00–21.00. Yhteyshenkilönä toimii *Kalevi Krekilä*, Tampereentie 250, 37560 LEMPÄÄLÄ, puh. (03) 367 7038.

Oulu

Tietoja antavat *Reijo Hamari*, Kosteperänk. 2 A 84, 90100 OULU, puh. (08) 342 046: 040 502 6604, ja *Matti Hökkä*, puh. (08) 382 706 tai 0400 583 912.

Pieksämäki

Tietoja antaa *Johannes Partanen*, Savontie 24-26 C 11, 76100 PIEKSÄMÄKI, puh. (015) 487 069.

Rauma

Tietoja antaa *Anja Vuori*, Kirsikkatie 13, 26660 RAUMA, puh. (02) 822 3043.

Rovaniemi

Suomen pohjoisin opintoryhmä kokoontuu maanantaisin klo 17.00 Ompeluateljee Vallaksen tiloissa, Jaakonkatu 3–5 A 2, 92600 ROVANIEMI. Lisätietoja: *Raija Vallas*, puh. (016) 346 315.

Seinäjoki

Tietoja antaa *Pentti Räisänen*, Kullaanmäentie 126, 60800 ILMAJOKI, puh. (06) 424 7251 tai 02040-74816.

Tampere

Tampereen opintoryhmä kokoontuu joka toinen keskiviikko kirjastotalo Metsossa. Lisätietoja: *Kaarin Köntti*, puh. (03) 265 0578.

Turku

Turun opintoryhmän toiminnasta antaa tietoja *Tapio Pulli*, Lillbyntie 40, 21610 KIRJALA, puh. (02) 454 4927 (s-posti: tapio.pulli@kolumbus.fi).

Vaasa

Lisätietoja: *Tapani Härkönen*, puh. (06) 312 1832.

Málaga, Espanja

Espanjan suomalainen keskusteluryhmä. Tietoja antaa *Pentti Suutarinen*, puh. +34 (952) 661 043.